BIBLIOTECA COMUNALE DI TRENTO
UNIVERSAL SHORT-TITLE CATALOGUE
UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI TRENTO
Dipartimento di Lettere e Filosofia
FONDAZIONE CARITRO
CASSA DI RISPARMIO DI TRENTO E ROVERETO

AESOPUS, *Fabularum selectarum partes duae. Graeco-latinae*, Trento, Santo Zanetti, 1643.

Esemplare digitalizzato:
Trento, Biblioteca comunale, TT I k 74

LINK: https://bdt.bibcom.trento.it/158

BDT – BIBLIOTECA DIGITALE TRENTINA
progetto STABAT – *Stampe antiche Biblioteca comunale di Trento*

COMUNE DI TRENTO

BIBLIOTECA COMUNALE DI TRENTO
UNIVERSAL SHORT-TITLE CATALOGUE
UNIVERSITÀ DEGLI STUDI DI TRENTO
Dipartimento di Lettere e Filosofia
FONDAZIONE CARITRO
CASSA DI RISPARMIO DI TRENTO E ROVERETO

STABAT – *Stampe antiche della Biblioteca comunale di Trento* è un progetto concluso, cofinanziato dalla Fondazione Caritro ("Bando Archivi 2014"), dalla Biblioteca comunale di Trento e dal Dipartimento di Lettere e Filosofia dell'Università di Trento; gli altri partner del progetto sono la Soprintendenza per i beni storico-artistici, librari e archivistici della Provincia Autonoma di Trento e l'University of St Andrews, School of History, USTC – Universal Short Title Catalogue. All'interno di Stabat sono state digitalizzate e descritte tutte le edizioni stampate in Trentino nei secoli XV-XVII che si conservano presso la Biblioteca e l'Archivio storico del Comune di Trento. Ogni digitalizzazione è accompagnata da una descrizione della stampa; tutto il materiale è liberamente consultabile sulla *Biblioteca Digitale Trentina* (http://bdt.bibcom.trento.it/).

In questo file le immagini hanno avuto in trattamento OCR e pertanto si possono fare ricerche testuali; le immagini presenti sul sito, dove si può trovare una descrizione completa dell'edizione, hanno invece una qualità maggiore.

Le immagini presenti nella *Biblioteca Digitale Trentina* sono rilasciate con licenza di Pubblico dominio, il presente PDF è distribuito con licenza Creative Commons Attribuzione – Non commerciale – Non opere derivate 3.0.

STABAT – *Stampe antiche della Biblioteca comunale di Trento* is a project that was successfully concluded thanks to the support of a group of partners, namely the Caritro Foundation ("Bando Archivi 2014"), Trent Civic Library, the Department of Humanities of the University of Trento, as well as the Superintendence for Architectural, Landscape, Historical, Artistic and Ethno-anthropological Heritage for the Province of Trento and the University of St Andrews, School of History, USTC – Universal Short Title Catalogue. All the editions belonging to the Library and the Civic Historical Archive that were printed in Trentino during the XV-XVII centuries have been digitised and described. As a result, each digital copy is accompanied by a record with specific data regarding the printed book, and is freely available to be consulted on *Biblioteca Digitale Trentina* (http://bdt.bibcom.trento.it/).

The images belonging to this file are OCR-converted, hence the text of this edition can be electronically searched. The images available on the website, on the contrary, have a higher resolution and are accompanied by a complete description of the edition.

The images available on the *Biblioteca Digitale Trentina* are public domain files; this PDF is available under the Creative Commons Attribution – Non-commercial – No Derivative Works 3.0 License.

BDT – BIBLIOTECA DIGITALE TRENTINA

progetto STABAT – *Stampe antiche Biblioteca comunale di Trento*

COMUNE DI TRENTO

T.T. 3. l. 1

ECA
ALE
O

BIBLIOTECA
COMUNALE
TRENTO

TT
k
75

TRENTO
BIBLIOTECA COMUNALE

K 259603
D 259583
5tcg
TT I k 74

LIOTECA
OMUNALE
RENTO
TT
k
75
MUNALE
9603
9583
TT
3033

Æ
PH
FABV
SELE
Pa
GRÆC
TR
Ex Officina
Typ. Ep

ÆSOPI PHRYGIS FABVLARVM SELECTARVM

Partes duæ.

GRÆCO-LATINÆ.

TRIDENTI,

Ex Officina SANCTI ZANETTI,

Typog. Episcop. Anno 1643.

DE FABV

APHTHONII

DE FABVLA EX APHTHONII SOPHI-STAE PRAEEXERCI-tamentis.

F*Abula profecta quidem est à poëtis, sed & rhetoribus communis facta est admonendi gratia. Est autem* Fabvla sermō fictꝰ, imagine quadam repręsentans veritatem. *Vocatur autem & Sybaritica, & Cilix & Cypria, accepto ab inuentoribus nomine. Verùm quoniā Æsopus egregiè præter cæteros conscripsit fabulas, euicit vt potiùs Æsopia diceretur. Ea verò est triplex; Rationalis, Moralis, Mista.* Rationalis, *in qua aliquid ab homine geri confingitur.* Moralis, *quæ eorum imitatur mores, quæ sunt rationis expertia.* Mista *verò quæ rationale irrationaléq; cōplectitur.* Admonitionem *autem, cuius causa fabulam constitueris, si præponas,* Antefabulationem: *si postponas verò,* Affabulationem *dices.*

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ

Μέρος πρῶτον.

Κοχλίαι.

Γεωργοῦ παῖς ὤπτα κοχλίας. ἀκούσας δὲ αὐτῶν τριζόντων, ἔφη, ὦ κάκιστα ζῶα, τῶν οἰκιῶν ὑμῶν ἐμπιπραμένων, αὐτοὶ ᾄδετε.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ παρὰ καιρὸν δρώμενον, ἐπονείδιστον.

Εριφος καὶ Λύκος.

Εριφος ἐπί τινος δώματος ἑστὼς, ἐπειδὴ λύκον παριόντα εἶδεν, ἐλοιδόρει καὶ ἔσκωπτεν αὐτόν. ὁ δὲ λύκος ἔφη, ὦ οὗτος, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις καὶ ὁ τόπος

καὶ ὁ

AESOPI FABVLARVM SELECTARVM.

PARS PRIMA.

Cochleæ.

RVſtici filius aſſabat cochleas, cùm autẽ audiret eas ſtridentes, ait, ô peſſimæ animantes, domibus veſtris incenſis, vos canitis?

Affabulatio.

Fabula ſignificat, omne intempeſtiuè factum, vituperabile.

Hœdus & Lupus.

HOedus ſuper domo quadam cùm ſtaret, viſo lupo prętereunte, conuitiabatur, & mordebat ipſum, ſed lupus ait, heus tu, non tu mihi, ſed locus conuitiatur.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, plerumque & locum

καὶ ὁ καιρὸς δίδωσι τὸ θράτος κατὰ ἀμεινόνων.

Λέων καὶ Βάτραχος.

Λέων ἀκούσας ποτὲ βατράχου μέγα βοῶντος ἐπεστράφη πρὸς τὴν φωνήν, οἰόμενος μέγα τι ζῶον εἶναι. προσμείνας δὲ μικρόν, ὡς εἶδεν αὐτὸν προελθόντα τῆς λίμνης, προσελθὼν αὐτὸν κατεπάτησεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, μὴ δεῖν πρὸ τῆς ὄψεως, δι' ἀκοῆς μόνης ταράττεσθαι.

Ἔλαφος καὶ Λέων.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα, εἰς ἄντρον εἰσέδυ· λέοντι δ' ἐκεῖ περιτυχοῦσα, ὑπ' αὐτοῦ συνελήφθη· θνήσκουσα δ' ἔλεγεν, οἴ μοι ὅτι ἀνθρώπους φεύγουσα, τῷ τῶν θηρίων ἀγριωτάτῳ περιέπεσον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων μικροὺς κινδύνους φεύγοντες, μεγάλων ἐπειράθησαν.

cum & tempus præbere audaciam aduerſus præſtantiores.

Leo, & Rana.

LEo auditâ aliquando ranâ valde clamante, vertit ſe ad vocem, ratus magnum animal aliquod eſſe; parumper autem expectando, vt vidit ſtagno egreſſam, accedens propiùs conculcauit.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, non oportere antequam videas vocè ſolâ perturbari.

Cerua & Leo.

CErua venatores fugiens, in ſpeluncam ingreſſa eſt: in leonem autem ibi cùm incidiſſet, ab eo comprehenſa eſt: moriens autem dicebat: heu mihi quòd homines fugiens, in ferarum immitiſſimam incidi.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, multos homines dum parua fugiunt pericula, in magna incurrere.

Ὄνος καὶ Ἀλώπηξ.

Ὄνος ἐνδυσάμενος λεοντῆν, περιῄει τὰ ἄλλα τῶν ζώων ἐκφοβῶν. καὶ δὴ θεασάμενος ἀλώπεκα, ἐπειρᾶτο καὶ ταύτην δεδίττεσθαι. ἡ δὲ (ἐτύγχανε γὰρ αὐτοῦ φθεγξαμένου προακηκοῦσα) πρὸς αὐτὸν ἔφη, ἀλλ' εὖ ἴσθι ὡς καὶ ἐγὼ ἄν σε ἐφοβήθην, εἰ μὴ ὀγκωμένου ἤκουσα;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀπαιδεύτων τοῖς ἔξω δοκοῦντές τινες εἶναι, ὑπὸ τῆς ἰδίας γλωσσαλγίας ἐλέγχονται.

Κύων καὶ Μάγειρος.

Κύων εἰσπηδήσας εἰς μαγειρεῖον, καὶ τοῦ μαγείρου ἀσχολουμένου, καρδίαν ἁρπάσας ἔφυγεν. ὁ δὲ μάγειρος ἐπιστραφεὶς, ὡς εἶδεν αὐτὸν φεύγοντα, εἶπεν, ὦ οὗτος ἴσθι ὡς ὅπου περ ἂν ἧς, φυλάξομαί σε. οὐ γὰρ ἀπ' ἐμοῦ καρδίαν εἴληφας, ἀλλ' ἐμοὶ καρδίαν ἔδωκας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

Asinus & Vulpes.

ASinus indutus pelle leonis, vagabatur reliqua bruta perterrendo: cæterùm visa vulpe, tentauit & hãc perterrefacere. hæc autem (casu enim ipsius vocem audiuerat) ad ipsum ait: sed benè scias, quòd & ego te timuissem, nisi rudentem audiuissem.

Affabulatio.

Fabula significat, nonnullos indoctos, qui ijs, qui extra sunt, aliquid esse videntur, ex sua linguacitate redargui.

Canis & Cocus.

CAnis irrumpens in culinam, & coco occupato, corde arrepto fugit; at cocus conuersus, vt vidit ipsum fugientem, ait: heus tu, scito, vbi vbi tu fueris, me te obseruaturum: non enim mihi cor abstulisti, sed dedisti potiùs.

Affabulatio.

Fabula significat, sæpè mala hominibus documento esse.

Γυνὴ καὶ ὄρνις.

Γυνὴ χήρα τις ὄρνιν εἶχεν καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὠὸν αὐτῇ τίκτουσαν. νομίσασα δὲ ὡς εἰ πλείους τῇ ὄρνιθι κριθὰς παραβάλλοι, δὶς τέξεται τῆς ἡμέρας, τοῦτο πεποίηκεν· ἡ δ' ὄρνις πιμελὴς γενομένη, οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας τεκεῖν ἠδύνατο.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ διὰ πλεονεξίαν τῶν πλειόνων ἐπιθυμοῦντες, καὶ τὰ παρόντα ἀποβάλλουσι.

Ορνις χρυσοτόκος.

ΟΡνιθά τις εἶχεν, ὠὰ χρυσᾶ τίκτουσαν, καὶ νομίσας ἔνδον αὐτῆς ὄγκον χρυσίου εἶναι, κτείνας εὕρηκεν ὁμοίαν τῶν λοιπῶν ὀρνίθων. ὁ δὲ ἀθρόον πλοῦτον ἐλπίσας εὑρήσειν, καὶ τοῦ μικροῦ ἐστέρηται ἐκείνου.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς παροῦσιν ἀρκεῖσθαι, καὶ τὴν ἀπληστίαν φεύγειν.

Χελώνη καὶ Αετός.

ΧΕλώνη ἀετοῦ ἐδεῖτο ἵπτασθαι ταύτην διδάξαι.

Mulier & Gallina.

MVlier quædam vidua gallinam habebat, ſingulis diebus ouum ſibi parientem: rata verò ſi plus gallinæ hordei proijceret, bis parituram die, hoc fecit: ſed gallina pinguefacta, ne ſemel quidem die parere potuit.

Affabulatio

Fabula ſignificat, eos qui ob auaritiam plurium ſunt appetentes, & quæ adſunt, amittere.

Gallina Auripara.

GAllinam quis habens, oua aurea parientem, ratus intra ipſam auri maſſam ineſſe, occiſam alijs gallinis ſimilem reperit: hic multùm ſperans inuenire diuitiarum, & exiguis illis priuatus eſt.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, oportere contentum eſſe præſentibus, & fugere inexplebilitatem.

Teſtudo & Aquila.

TEſtūdo orabat aquilam, vt ſe vo-

δάξαι, τοῦ δὲ παραινοῦντος πόῤῥω τοῦτο τῆς φύσεως αὐτῆς εἶναι, ἐκείνη μᾶλλον τῇ δεήσει προσέκειτο. λαβὼν οὖν ταύτην τοῖς ὄνυξι καὶ εἰς ὕψος ἀννενεγκών. εἶτ' ἀφῆκεν. ἡ δὲ κατὰ πετρῶν πεσοῦσα συνετρίβη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ φιλονεικίαις τῶν φρονιμωτέρων παρακούσαντες ἑαυτοὺς ἔβλαψαν.

Αἰθίοψ.

Αἰθίοπά τις ὠνήσατο, τοιοῦτον αὐτῷ τὸ χρῶμα εἶναι δοκῶν, ἀμελείᾳ τοῦ πρότερον ἔχοντος. καὶ παραλαβὼν οἴκαδε, πάντα μὲν αὐτῷ προσῆγε τὰ ῥύματα, πᾶσι δὲ λουτροῖς ἐπειρᾶτο καθαίρειν. καὶ τὸ μὲν χρῶμα μεταβαλεῖν οὐκ εἶχε, νοσεῖν δὲ τὸ πονεῖν παρεσκεύασεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μένουσιν αἱ φύσεις, ὡς προῆλθον τὴν ἀρχήν.

Κόραξ.

Κόραξ νοσῶν ἔφη τῇ μητρί, μῆτερ εὔχου τῷ θεῷ, καὶ μὴ θρήνει. ἡ δ' ὑπολαβοῦ-

σα,

lare doceret: ea autem admonente procul hoc à natura ipsius esse, illa magis precibus instabat. Accepit igitur ipsam vnguibus, & in altum sublatam, inde demisit; hæc autem in petras cecidit, & contrita est.

Affabulatio.

Fabula significat, multos, quia in contentionibus prudentiores non audiuerint, seipsos læsisse.

Æthiops.

ÆThiopem quidam emit, talem ei colorem inesse ratus negligentiâ eius, qui primus habuit: ac assumpto in domum omnes ei adhibuit abstersiones, omnibúsq; lauacris tentauit mundare: & colorem quidem transmutare non potuit, sed morbum vexatio parauit.

Affabulatio.

Fabula significat, manere naturas vt à principio prouenerunt.

Coruus.

COruus ægrotans, ait matri; mater precare Deum, nec lamentare: ea

verò

σα, ἔφη, τίς σε, ὦ τέκνον, τῶν θεῶν ἐλεήσει τίνος γὰρ κρέας ὑπὸ σοῦ γε οὐκ ἐκλάπη.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὺς ἐχθροὺς ἐν βίῳ ἔχοντες, οὐδένα φίλον ἐν ἀνάγκῃ εὑρήσουσιν.

Αλώπηξ καὶ Κροκόδειλος.

Αλώπηξ καὶ κροκόδειλος ἠμφισβήτουν περὶ εὐγενείας πολλὰ δὲ τοῦ κροκοδείλου ὑπερήφανα περὶ τῆς τῶν προγόνων διεξιόντος λαμπρότητος, ὡς γεγυμνασιαρχηκότων. ἡ ἀλώπηξ ὑπολαβοῦσα, ὦ τᾶν, εἶπεν, ἀλλὰ κἂν μὴ λέγῃς ἀλλ' ἀπὸ τοῦ δέρματός γε φαίνῃ, ὡς ἐκ πελαιῶν ἐτῶν εἶ γεγυμνασμένος.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ψευδομένων ἀνδρῶν ἔλεγχος τὰ πράγματα γίνεται.

Αλεκτρυόνες καὶ Πέρδιξ.

Αλεκτρυόνας τις ἔχων ἐπὶ τῆς οἰκίας, πριάμενος καὶ πέρδικα, σὺν ἐκείνοις ἀφῆκε νέμεσθαι. τῶν δὲ τυπτόντων αὐτὸν καὶ

ἀπε-

verò reſpondens, ait; quis Deus ô fili, miſerebitur tui? cuius enim tu carnes non es furatus?

Affabulatio.

Fabula ſignificat, qui in vita multos inimicos habent, amicum in neceſſitate inuenturos neminem.

Vulpes & Crocodilus.

VVlpes & Crocodilus contendebãt de nobilitate. Cùm multa autem Crocodilus ſuperba de progenitorum narrâſſet ſplendore, quòd exercitationum principes fuerint, Vulpes reſpondens, O amiciſſime, ait, ſed ſi ipſe nihil dicas, tamen ex cute videris quàm antiquis temporibus ſis exercitatus.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, mendaces viros res ipſas arguere.

Galli & Perdix.

GAllos quidam habens domi, emptam quoq; perdicem cũ illis paſci dimiſit: qui quum ipſam verberarent

ἀπελαυνόντων, ἐκεῖνος ἠθύμει σφόδρα, νομίζων ὡς ἀλλόφυλος ταῦτα πάσχειν ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων. ὡς δὲ μετὰ μικρὸν κἀκείνους ἑώρακε μαχομένους, καὶ ἀλλήλους κόπτοντας, τῆς λύπης ἀπολυθεὶς εἶπεν, ἀλλ᾽ ἔγωγε ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ λυπήσομαι ὁρῶν καὶ αὐτοὺς μαχομένους ἀλλήλοις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι ῥᾳδίως φέρουσι τὰς παρὰ τῶν ἀλλοτρίων ὕβρεις, ὅταν αὐτοὺς ἴδωσι μηδὲ τῶν οἰκείων ἀπεχομένους.

Ἀλώπηξ.

Ἀλώπηξ εἰς οἰκίαν ἐλθοῦσα ὑποκριτοῦ, καὶ ἕκαστα τῶν αὐτοῦ σκευῶν διερευνωμένη, εὗρε καὶ κεφαλὴν μορμολυκείου εὐφυῶς κατεσκευασμένην, ἣν καὶ ἀναλαβοῦσα ταῖς χερσὶν, ἔφη ὢ οἵα κεφαλὴ, καὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἔχει.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας μεγαλοπρεπεῖς μὲν τῷ σώματι, κατὰ δὲ ψυχὴν ἀλογίστους.

Ἀνθρακεὺς καὶ Γναφεύς.

ἈΝθρακεὺς ἐπί τινος οἰκῶν οἰκίας, ἠξίου τὸν γναφέα παραγενόμενον αὐτῷ συνοι-

rent ac expellerent, illa triſtabatur valde, exiſtimans vt alienigenam hæc ſe pati à gallis. Quum verò paulò pòſt & illos videret pugnare, & ſeipſos cædere, mœrore ſoluta ait; equidem poſthac non triſtabor videns & ipſos pugnare inter ſe.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, quòd prudentes facilè ferant ab alienis iniurias, quum ipſos videant neque à ſuis abſtinere.

Vulpes.

VVlpes in domum mimi profecta, ſingu'a ipſius vaſa perſcrutata, inuenit & caput laruæ ingeniosè fabricatum, quo & accepto manibus ait: O quale caput, & cerebrum non habet.

Affabulatio.

Fabula in viros magnificos quidem corpore, ſed animo inconſultos.

Carbonarius & Fullo.

CArbonarius in quadã habitans domo, rogabat vt & Fullo accederet,

& ſe-

κῆσαι. ὁ δὲ γναφεὺς ὑπολαβὼν ἔφη, ἀλλ᾽ οὐκ ἂν τοῦτο δυναίμην ἔγωγε πρᾶξαι. δέδια, γὰρ μή πως ἅπερ ἐγὼ λευκαίνω, αὐτὸς ἀσβόλης πληροῖς.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶν τὸ ἀνόμοιον ἀκοινώνητον.

Αλιεῖς.

Αλιεῖς ἐξελθόντες εἰς ἄγραν, ἐπειδὴ πολλοὺ χρόνον ταλαιπωρήσαντες οὐδὲν εἷλον, σφόδρα τε ἠθύμουν καὶ ἀναχωρῆσαι παρεσκευάζοντο. εὐθὺς δὲ θύννος ὑπό τινος μεγίστων διωκόμενος ἰχθύων εἰς τὸ πλοῖον αὐτῶν εἰσήλατο. οἱ δὲ τοῦτον λαβόντες, μεθ᾽ ἡδονῆς ἀνεχώρησαν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλάκις ἃ μὴ τέχνη παρέσχε, ταῦτα τύχη ἐδωρήσατο.

Βάτραχοι.

Βάτραχοι δύο ἐν λίμνῃ ἐνέμοντο, θέρους δὲ ξηρανθείσης τῆς λίμνης ἐκείνην καταλιπόντες ἐπεζήτουν ἑτέραν καὶ δὴ βαθεῖ περιέτυχον φρέατι, ὅπερ ἰδὼν ἕτερος θατέρῳ φησὶ, συγκατέλθωμεν, ὦ οὗτος, εἰς τόδε τὸ φρέαρ. ὁ δὲ ὑπολαβὼν εἶπεν, ἂν οὖν καὶ τὸ

& ſecum habitaret. Fullo autem reſpondens ait; Sed hoc non poſſum ego facere: timeo enim, ne, quæ ego dealbo, tu fuligine repleas.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, omne diſſimile eſſe inſociabile.

Piſcatores.

PIſcatores egreſſi ad venationem, quum multo tempore defatigati nihil cepiſſent, admodum triſtabantur, & diſcedere apparabant: ſed ſtatim Thunnus maximo quodam inſectante piſce, in nauigium ipſorum inſiluit: quo capto, læti abiêre.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, ſæpè quæ ars non præbuit, ea donâſſe fortunam.

Ranæ.

RAnæ duæ in palude paſcebantur, æſtate autem ſiccatâ palude, illâ derelictâ quærebant aliã: cæterùm profundum inuenerunt puteum. Quo viſo altera alteri inquit: Deſcendamus heus tu, in hunc puteum. Illa reſpondens

ἐνθάδε ὕδωρ. ξυρανθῇ, πῶς ἀναβησόμεθα;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ἀπερισκέπτως προσιέναι τοῖς πράγμασι.

Γέρων καὶ Θάνατος.

Γέρων ποτὲ ξύλα τεμῶν ἐξ ὄρους, κἀπὶ τῶν ὤμων ἀράμενος, ἐπειδὴ πολλὴν ὁδὸν ἐπηχθισμένος ἐβάδισεν, ἀπειρηκώς ἀπέθετό τε τὰ ξύλα, καὶ τὸν θάνατον ἐλθεῖν ἐπεκαλεῖτο. τοῦ δὲ θανάτου εὐθὺς ἐπιστάντος, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου δι᾽ ἣν αὐτὸν καλοίη, ὁ γέρων ἔφη, ἵνα τὸν φόρτον τοῦτον ἄρας ἐπιθῇς μοι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πᾶς ἄνθρωπος φιλόζωος ὤν, κἂν μυρίοις κινδύνοις περιπεσὼν δοκῇ θανάτου ἐπιθυμεῖν, ὅμως τὸ ζῆν πολὺ πρὸ τοῦ θανάτου αἱρεῖται.

Δεσπότης καὶ Κύνες.

Ἀνήρ τις ὑπὸ χειμῶνος ἐν τῷ αὑτοῦ προαστείῳ ἀποληφθεὶς, πρῶτα μὲν τὰ πρόβατα κατέφαγεν, εἶτα τὰς αἶγας. τοῦ δὲ χειμῶνος ἐπικρατοῦντος, καὶ τοὺς ἐργάτας βοῦς σφάξας ἐθοινήσατο. οἱ δὲ κύνες

ταῦτα

dens ait; Si igitur & hîc aqua aruerit, quomodo aſcendemus?

Affabulatio.

Fabula declarat, non oportere inconſideratè res aggredi.

Senex & mors.

SEnex quondam inciſis in monte lignis ac in humeros eleuatis, vbi multam viam oneratus iuit, defeſſus, & depoſuit ligna, & mortem vt veniret inuocabat. At morte ilicò adſtante, & cauſam rogante, quare ſe vocaſſet; ſenex ait, vt onus hoc ſublatum imponeres mihi.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, omnem hominem vitæ ſtudioſum eſſe: & licet infinitis periculis immerſus, videatur mortem appetere; tamen viuere multò magis, quàm mori eligere.

Herus & Canes.

VIr quidam à tempeſtate in ſuo ſuburbio deprehenſus primùm oues comedit, dehinc capras. Tempeſtate autem inualeſcente & operarios boues iugu-

ταῦτα ἰδόντες, διελέχθησαν πρὸς ἀλλήλους, φεύγωμεν ἀλλ' ἡμεῖς γε ἐντεῦθεν. εἰ γὰρ τὴν ἐργατῶν βοῶν ὁ δεσπότης ἡμῶν οὐκ ἐφείσατο, πῶς ἡμῶν φείσεται;

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τούτους μάλιστα φεύγειν καὶ φυλάττεσθαι χρὴ, οἵτινες οὐδὲ τῶν οἰκείων ἀπέχονται.

Εχθροί.

Δυο τινὲς ἀλλήλους ἐχθραίνοντες, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς ἔπλεον, ὧν ἅτερος μὲν ἐπὶ τῆς πρύμνης, ἅτερος δὲ ἐπὶ τῆς πρώρας ἐκάθητο. χειμῶνος δὲ ἐπιγενομένου καὶ τῆς νεὼς μελλούσης ἤδη καταποντίζεσθαι, ὁ ἐπὶ τῆς πρύμνης τὸν κυβερνήτην ἤρετο, πότερον τῶν μερῶν τοῦ πλοίου πρότερον μέλλει καταβαπτίζεσθαι. τοῦ δὲ τὸν πρώραν εἰπόντος, ἀλλ' ἔμοιγε οὐκ ἔστι λυπηρὸς, εἶπεν, ὁ θάνατος, εἴγε ὁρᾷν μέλλω πρὸ ἐμοῦ τὸν ἐχθρὸν ἀποθνήσκοντα.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν τῆς ἑαυτῶν βλάβης φροντίζουσιν, εἰ τοὺς ἐχθροὺς μόνον ἴδωσι πρὸ αὐτῶν κακουμένους.

iugulatos comedit, Canes verò his viſis, dixerunt inter ſe: Sed fugiamus nos hinc. Si enim operarijs bobus herus noſter non abſtinet , quomodo nobis abſtinebit?

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eos maximè fugere & cauere oportere, qui ne ſuis quidem abſtinent.

Inimici.

DVo quidam inter ſe inimici in eadem naui nauigabant: quorum alter in puppi, alter in prora ſedebat: Tēpeſtate autem ſuperueniente, & naue iam ſubmergenda, qui erat in puppi gubernatorem rogabat, vtra pars nauigij priùs obruenda eſſet. Cúmq; ille proram dixiſſet: Sed mihi non eſt graue, ait, mori, ſi viſurus ſum ante me inimicum morientem.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, multos homines nihil ſuum nocumentum curare, ſi modò inimicos ſuos videant ante ſe malo affectos.

Vulpes

Ἀλώπηξ καὶ Πίθηκος.

ΕΝ συνόδῳ ποτὲ τῶν ἀλόγων ζώων ὠρχήσατο πίθηκος, καὶ εὐδοκιμάσας, βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτῶν ἐχειροτονήθη. ἀλώπηξ δ᾽ αὐτῷ φθονήσασα, ὡς ἔν τινι παγίδι κρέας ἐθεάσατο, τὸν πίθηκον λαβοῦσα, ἐνταῦθα ἤγαγεν, ὡς εὕροι μὲν αὐτή, λέγουσα, θησαυρὸν τοῦτον, μὴ μέντοι καὶ χρήσασθαι αὐτῷ. τῷ βασιλεῖ γὰρ τοῦτον ὁ νόμος δίδωσι. καὶ προὐτρέπετο αὐτόν, ἅτε δὴ βασιλέα, τὸν θησαυρὸν ἀνελέσθαι. ὁ δ᾽ ἀπερισκέπτως προσελθών, καὶ συλληφθεὶς ὑπὸ τῆς παγίδος, ὡς ἐξαπατήσασαν ἐμέμφετο τὴν ἀλώπεκα. ἡ δὲ πρὸς αὐτόν, ὦ πίθηκε, τοιαύτην σὺ μωρίαν ἔχων, τῶν ἀλόγων βασιλεύσεις;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πράξεσί τισιν ἀπερισκέπτως ἐπιχειροῦντες, δυστυχήμασι περιπίπτουσι.

Ἰατρὸς καὶ Νοσῶν.

ΙΑτρὸς νοσοῦντα ἐθεράπευε, τοῦ δὲ νοσοῦντος ἀποθανόντος, ἐκεῖνος πρὸς τοὺς ἐκκομίζοντας ἔλεγεν. οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἰ οἴνου ἀπείχετο, καὶ κλυστῆρσιν ἐχρῆτο, οὐκ ἂν ἐτεθνήκει.

Vulpes & Simius.

IN concilio quondam irrationalium animalium ſaltauit ſimius & approbatus, Rex ab ipſis electus eſt. Vulpes autem ei inuidens, vt in caſſe quodam carnem vidit, ſimium ſecum illuc duxit, quod inueniſſet ipſa theſaurum illum, dicens, non tamen & vti eo; quippe cùm lex Regi tribueret: atque hortata eſt ipſum vt Regem, theſaurum accipere. At ille inconſideratè profectus, & captus à caſſe, vt quæ decepiſſet, accuſabat vulpem. Illa autem ei, ô ſimie, cùm talem tu habeas dementiam, imperium in bruta tenebis?

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eos qui actiones aliquas inconſultè aggrediuntur in infortunia incidere.

Medicus & Ægrotus.

MEdicus ægrotum curabat; ægroto autem mortuo, ille efferentibus dicebat: Homo hic ſi vino abſtinuiſſet, & clyſteribus vſus fuiſſet, non interijſſet. Quidam autem ex ijs qui aderant

θνήκει. τῶν δὲ παρόντων ὑπολαβών τις, ἔφη βέλτιστε, οὐκ ἔδει σε ταῦτα νῦν λέγειν, ὅτε μηδὲν ὄφελός ἐστιν, ἀλλὰ τότε παραινεῖν, ὅτε τούτοις χρῆσθαι ἠδύνατο.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοὺς φίλους ἐν καιρῷ ἀνάγκης τὰς βοηθείας παρέχειν.

Ἰξευτὴς καὶ ἔχις.

Ἰξευτὴς ἰξὸν ἀναλαβὼν καὶ καλάμους πρὸς ἄγραν ἐξῆλθεν. ἰδὼν δὲ κίχλαν ἐφ᾽ ὑψηλοῦ δένδρου καθεζομένην, καὶ τοὺς καλάμους ἀλλήλοις ἐπὶ μῆκος συνάψας, ἄνω πρὸς αὐτὴν συλλαβεῖν βουλόμενος ἐφεώρα, καὶ δὴ λαθὼν ἔχιν κοιμωμένην ὑπὸ πόδας ἐπάτησε. τῆς δ᾽ ὀργισθείσης καὶ δακούσης αὐτόν, ἐκεῖνος ἤδη λειποψυχῶν ἔλεγε· δύστηνος ἐγώ, ἕτερον γὰρ θηρεῦσαι βουλόμενος, αὐτὸς ὑφ᾽ ἑτέρου ἠγρεύθην εἰς θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πέλας ἐπιβουλεύοντες, λανθάνουσι πολλάκις ὑφ᾽ ἑτέρων τοῦτ᾽ αὐτὸ πάσχοντες.

Μάντις.

Μάντις ἐπ᾽ ἀγορᾶς καθήμενος διελέγετο. ἐπι-

rant reſpondens, ait: Optime, nō oportebat te hæc nunc dicere, cùm nulla vtilitas eſt, ſed tunc admonere, cùm his vti poterat.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, oportere amicos tempore neceſſitatis præbere auxilia.

Auceps & Vipera.

AVceps, viſco accepto & arundinibus, aucupatū exijt. Viſo autē turdo ſuper altâ arbore ſedēte, & arūdinibus inter ſe in longitudinem coniunctis, ſurſum eum comprehenſurus ſuſpiciebat. Cæterùm ignarus viperam dormientem conculcauit. Cùm verò irata momordiſſet ipſum, ille iam agēs animam dicebat: Me miſerum, alium enim capturus, ipſe ab alio captus ſum ad mortem.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eos qui proximis inſidiantur, ignaros ſæpè ab alijs id ipſum pati.

Vates.

VAtes in foro ſedēs, diſſerebat. Quū

ἐπιστάντος δέ τινος αἴφνης καὶ ἀπαγγείλαντος, ὡς αἱ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυρίδες ἀναπεπταμέναι τε πᾶσαι εἶεν, καὶ πάντα τὰ ἔνδον ἀφῃρημένα, ἀνεπήδησέ τε στενάξας, καὶ δρομαῖος ᾔει τρέχοντα δέ τις αὐτὸν θεασάμενος, ὦ οὗτος, εἶπεν, ὁ τἀλλότρια πράγματα προειδέναι ἐπαγγελλόμενος, τὸ σαυτοῦ οὐ προεμαντεύου;

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς τοὺς τὸν μὲν ἑαυτῶν βίον φαύλως διοικοῦντας, τῶν δὲ μηδὲν αὐτοῖς προσηκόντων προνοεῖσθαι πειρωμένους.

Ταὼς καὶ Κολοιός.

Τῶν ὀρνίθων βουλομένων ποιῆσαι βασιλέα, ταὼς ἑαυτὸν ἠξίου διὰ τὸ κάλλος χειροτονεῖν. αἱρουμένων δὲ τοῦτον πάντων, κολοιὸς ὑπολαβών, ἔφη, ἀλλ᾽ εἰ σοῦ βασιλεύοντος ἀετὸς ἡμᾶς καταδιώκειν ἐπιχειρήσει, πῶς ἡμῖν ἐπαρκίσεις;

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς ἄρχοντας οὐ διὰ κάλλος μόνον, ἀλλὰ καὶ ῥώμην καὶ φρόνησιν ἐκλέγεσθαι δεῖ.

autem ſuperueniſſet quidam derepentè, & renunciaſſet quod domus ipſius feneſtræ apertæ omnes eſſent, & quæ intus erant ablata omnia, exiliuit ſuſpirans, & curſim ibat. At quum quidam vidiſſet ipſum currentem, Heus tu, inquit, qui alienas res præſcire profiteris, tuas ipſius non præuaticinabare?

Affabulatio.

Fabula in eos qui ſuam vitam prauè gubernantes, quæ nihil ad ſe attinent, præſcire conantur.

Pauo & Monedula.

AVibus creaturis regē, pauo rogabat vt ſe ob pulchritudinē eligerent. Eligentibus autem eum omnibus, monedula ſuſcepto ſermone, ait: Sed ſi te regnāte aquila nos perſequi aggreſſa fuerit, quomodo nobis opem feres?

Affabulatio.

Fabula ſignificat, principes non modò propter pulchritudinem, ſed & fortitudinem & prudentiam eligi oportere.

Κορυδαλός.

ΚΟρυδαλὸς εἰς πάγην ἁλοὺς, θρηνῶν ἔλεγεν, οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ καὶ δυστήνῳ πτηνῷ. οὐ χρυσὸν ἐνοσφισάμην τινὸς, οὐκ ἄργυρον, οὐκ ἄλλό τι τῶν τιμίων. κόκκος δὲ σίτου μικρὸς τὸν θάνατόν μοι προυξένησεν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς τοὺς διὰ κέρδος εὐτελὲς, μέγαν ὑφισαμένους κίνδυνον.

Νεβρός.

ΝΕβρός ποτε πρὸς τὸν ἔλαφον εἶπε, πάτερ, σὺ καὶ μείζων καὶ ταχύτερος κυνῶν πέφυκας, καὶ κέρατα πρὸς τούτοις ὑπερφυᾶ φέρεις πρὸς ἄμυναν. τί δήποτ' οὖν οὕτω τούτους φοβῇ; κἀκεῖνος γελῶν εἶπεν ἀληθῆ μὲν ταῦτα φὴς, τέκνον· ἓν δ' οἶδα ὡς ἐπειδὰν κυνὸς ὑλακὴν ἀκούσω, αὐτίκα πρὸς φυγὴν, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐκφέρομαι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοὺς φύσει δειλοὺς, οὐδεμία παραίνεσις ῥώννυσιν.

Χῆνες καὶ Γέρανοι

ΧΗνες καὶ γέρανοι ἐπὶ ταὐτοῦ λειμῶνος ἐνέμοντο. τῶν δὲ θηρευτῶν ἐπιφανέντων,

Caſſita.

CAſſita laqueo capta, plorans dicebat: Hei mihi miſeræ & ĩfelici volucri. Non aurum ſurripui cuiuſquam, non argentum, non aliud quicquam pretioſum. Granum autem tritici paruum mortis mihi cauſa fuit.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui ob vile lucrum magnum ſubeunt periculum.

Hinnulus.

HInnulꝰ aliquãdo ceruo ait: Pater, tu natus es & maior & celerior canibꝰ, & cornua præterea ingẽtia geſtas ad vindictam; cur nã igitur ſic eos times? Et ille ridens ait; Vera quidem hæc inquis, fili: vnum verò ſcio, quòd quum canis latratum audiuero, ſtatim ad fugam neſcio quomodo efferor.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, naturâ timidos nullâ admonitione confirmari.

Anſeres & Grues.

ANſeres & grues in eodem prato paſcebantur. Venatoribus autem

οἱ μὲν γέρανοι κοῦφοι ὄντες, ταχέως ἀπέπτησαν. οἱ δὲ χῆνες διὰ τὸ βάρος τῶν σωμάτων μείναντες συνελήφθησαν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ ἐν ἁλώσει πόλεως. οἱ μὲν ἀκτήμονες ἐυχερῶς φεύγουσιν, οἱ δὲ πλούσιοι δουλεύουσιν ἁλισκόμενοι.

Γυνὴ μάγος.

Γυνὴ μάγος θείων μηνιμάτων ἀποτροπιασμοὺς ἀπαγγελλομένη, πολλὰ διετέλει ποιοῦσα, καὶ κέρδος ἐντεῦθεν ἔχουσα. γραψάμενοι δέ τινες αὐτὴν ἀσεβείας, εἷλον, καὶ καταδικασθεῖσαν ἀπῆγον εἰς θάνατον ἰδὼν δέ τις ἀπαγομένην αὐτὴν, ἔφη, σὺ τὰς τῶν θεῶν ὀργὰς ἀποτρέπειν ἐπαγγελλομένη, πῶς οὐδὲ ἀνθρώπων βουλὴν μεταπεῖσαι ἠδυνήθης.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ μεγάλα ἐπαγγέλλονται, μὴ δὲ μικρὰ ποιῆσαι δυνάμενοι.

Μυῖαι.

EN τινι ταμιείῳ μέλιτος ἐκχυθέντος,

viſis, grues, quòd eſſent leues, ſtatim auolauerunt: anſeres verò ob onꝰ corporum cùm manſiſſent, capti fuerunt.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, etiam in expugnatione vrbis, inopes facilè fugere, diuites autem ſeruire captos.

Mulier venefica.

MVlier venefica diuinarum irarum propulſiones promittens, multa facere perſeuerabat, & lucrum inde facere. Quidam igitur accuſauerunt eam impietatis, & conuicerunt, & damnatam ducebant ad mortem. Videns autem quidam eam duci, ait; Tu quæ deorum iras auertere promittebas, quomodo neque hominum conſilium mutare potuiſti?

Affabulatio.

Fabula ſignificat, multos magna promittentes, ne parua quidem facere poſſe.

Muſcæ.

IN cellâ quadam melle effuſo, Mu-

μυῖαι προσπτάσαι κατήσθιον· ἐμπαγέντων δὲ τῶν ποδῶν αὐτῶν ἀναπτῆναι οὐκ εἶχον· ἀποπνιγόμεναι δ' ἔλεγον, ἄθλιαι ἡμεῖς, ὅτι διὰ βραχεῖαν βρῶσιν ἀπολλύμεθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἡ λιχνεία πολλῶν κακῶν αἰτία γίνεται.

Κόραξ καὶ ὄφις.

Κόραξ τροφῆς ἀπορῶν, ὡς κατεῖδεν ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ ὄφιν κοιμώμενον, τοῦτον καταπτὰς ἥρπασε. τοῦ δὲ ἐπιστραφέντος καὶ δακόντος αὐτὸν, ἀποθνήσκειν μέλλων εἴρηκε, δείλαιος ἔγωγε, ὃς τοιοῦτον εὗρον ἕρμαιον, ἐξ οὗ καὶ ἀπόλλυμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρα, διὰ θησαυρῶν εὕρεσιν ἐπὶ σωτηρίᾳ κινδυνεύσαντα.

Λύκος καὶ πρόβατον.

Λύκος ὑπὸ κυνῶν δηχθεὶς, καὶ κακῶς πάσχων, ἐβέβλητο. τροφῆς δὲ ἀπορῶν, θεασάμενος πρόβατον ἐδεῖτο ποτὸν ἐκ τοῦ παραῤῥέοντος αὐτῷ ποταμοῦ κομίσαι. εἰ

γὰρ σὺ

ſcæ aduolantes comedebant. Implicitis autem earum pedibus, euolare non poterant. Cùm verò ſuffocarentur, dicebant: Miſeræ nos, quia ob modicum cibum perimus.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, multis gulam multorum malorum eſſe cauſam.

Coruus & Serpens.

Coruus cibi indigens vt ſerpentem in aprico quodam loco dormientem vidit, hunc deuolando rapuit. Hic cùm conuerſus momordiſſet ipſum, coruus moriturus dixit: Me miſerum, qui tale reperi lucrum, ex quo etiam pereo.

Affabulatio.

Fabula in virum qui ob theſaurorum inuentionem de ſalute periclitatus ſit.

Lupus & Ouis.

Lupus à canibꝰ morſus, & malè affectus, abiectꝰ iacebat. Cibi verò indigens, viſâ oue, rogabat vt potum ex præterfluente flumine ſibi afferret. Si

γὰρ σύ μοί, φησι, δώσεις ποτὸν, ἐγὼ τροφὴν ἐμαυτῷ εὑρήσω. τὸ δὲ ἀποτυχὸν, ἔφη, ἀλλ' ἐὰν ἐγὼ ποτὸν ἐπιδῶ σοι, σὺ καὶ τροφὴ μοι χρήσῃ.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς ἄνδρα κακοῦργον, δι' ὑποκρίσεως ἐνεδρεύοντα.

Ονος ἄγριος.

ΟΝΟΣ ἄγριος ὄνον ἰδὼν ἥμερον ἔν τινι εὐηλίῳ τόπῳ, προσελθὼν αὐτὸν ἐμακάριζεν, ἐπί τε τῇ εὐεξίᾳ τοῦ σώματος, καὶ τῇ τῆς τροφῆς ἀπολαύσει. ὕστερον δὲ ἰδὼν αὐτὸν ἀχθοφοροῦντα, καὶ τὸν ὀνηλάτην ὄπισθεν ἑπόμενον, καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν παίοντα, ἔφη· ἀλλ' ἔγωγε οὐκέτι σε εὐδαιμονίζω· ὁρῶ γὰρ, ὡς οὐκ ἄνευ κακῶν μεγάλων τὴν εὐδαιμονίαν ἔχεις.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἔστι ζηλωτὰ τὰ μετὰ κινδύνων καὶ ταλαιπωριῶν κέρδη.

Ονος καὶ Βάτραχοι.

ΟΝΟΣ ξύλα βαστάζων, διέβαινέ τινα λίμνην. ὀλισθήσας δὲ, ὡς κατέπεσεν ἐξα-

νας

enim tu mihi, inquit, dederis potum, ego cibum mihi ipſi inueniam. Illa, re cognitâ, ait; Sed ſi ego potum do tibi, tu & cibo me vteris.

Affabulatio.

Fabula in virum maleficum per ſimulationem inſidiantem.

Aſinus ſilueſtris.

ASinus ſilueſtris aſino viſo domeſtico in loco quodam aprico, profectus ad ipsũ, beatum dicebat, & corporis habitudine, & cibi perceptione. Deinde verò cùm vidiſſet eum ferentem onera, & agaſonem retrò ſequentem, & baculis ipſum percutientem, ait; Aſt ego non amplius beatum te exiſtimo. Video enim non ſine magnis malis habere te felicitatem.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, non eſſe æmulanda lucra, in quibus inſunt pericula, & miſeriæ.

Aſinus & Ranæ.

ASinus ligna ferẽs, pertranſibat paludem quandam. Lapſus autem,

ναστῆναι μὴ δυνάμενος, ὠδύρετό τε καὶ ἔστενεν. οἱ δὲ ἐν τῇ λίμνῃ βάτραχοι τῶν στεναγμῶν τούτου ἀκούσαντες, ὦ οὗτος, ἔφασαν, καὶ τί ἂν ἐποίησας εἰ τοσοῦτον ἐνταῦθα χρόνον διέτριβες, ὅσον ἡμεῖς, ὅτε πρὸς ὀλίγον πεσὼν, οὕτως ὀδύρῃ;

Επιμύθιον.

Τούτῳ τῷ λόγῳ χρήσαιτ' ἄν τις πρὸς ἄνδρα ῥάθυμον ἐπ' ἐλαχίστοις πόνοις δυσφοροῦντα, αὐτὸς τοὺς πλείους ῥαδίως ὑφιστάμενος.

Κηπωρὸς καὶ Κύων.

ΚΗπωροῦ κύων εἰς φρέαρ κατέπεσεν. ὁ δὲ κηπωρὸς βουλόμενος αὐτὸν ἐκεῖθεν ἀνενεγκεῖν κατῆλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ φρέαρ. οἰηθεὶς δ' ὁ κύων ὡς κατωτέρω μᾶλλον αὐτὸν παραγίνονε καταδῦναι, τὸν κηπωρὸν στραφεὶς ἔδακεν. ὁ δὲ μετ' ὀδύνης ἐπανιὼν, δίκαια, φησὶ, πέπονθα. τί δήποτε γὰρ αὐτόχειρα σῶσαι ἐσπούδασα;

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς ἀδίκους, καὶ ἀχαρίστους.

Ορνις

vt decidit, nec ſurgere poſſet, lamentabatur, ac ſuſpirabat. Ranæ autem, quæ erant in palude, auditis eius ſuſpirijs: Heus tu, dixerunt, & quid faceres, ſi tanto hic tempore, quanto nos, fuiſſes, quum, quia ad breue tempus cecidiſti, ſic lamentaris?

Affabulatio.

Hoc ſermone vti quiſpiam poterit in virum ſegnem, qui ob minimos quoſque labores triſtatur, cùm ipſe maioribus facilè reſiſtat.

Olitor & Canis.

Olitoris canis in puteũ decidit. Olitor autem ipſum illinc extracturus, deſcendit & ipſe in puteum. Ratus autem canis acceſſiſſe vt ſe inferiùs magis obrueret, olitorem conuerſus momordit. Hic autem cum dolore reuerſus: Iuſta, inquit, patior. Nam cur vnquam ſui interfectorem ſeruare ſtudui?

Affabulatio.

Fabula in iniuſtos & ingratos.

Ὄρνις καὶ Χελιδών.

Ὄρνις ὄφεως ὠὰ εὑροῦσα, ἐπιμελῶς ἐκθερμάνασα ἐξεκόλαψε. χελιδὼν δὲ θεασαμένη αὐτὴν, ἔφη. ὦ ματαία, τί ταῦτα τρέφεις; ἅπερ αὐξηθέντα ἀπὸ σοῦ πρώτης τοῦ ἀδικεῖν ἄρξεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀτιθάσευτός ἐστιν ἡ πονηρία, κἂν τὰ μέγιστα εὐεργετῆσαι.

Κάμηλος.

Ὅτε πρῶτον κάμηλος ὤφθη, οἱ ἄνθρωποι φοβηθέντες, καὶ τὸ μέγεθος καταπλαγέντες ἔφυγον, ὡς δὲ χρόνου προϊόντος συνεῖδον αὐτῆς τὸ πρᾷον ἐθάρρησαν μέχρι τοῦ προσελθεῖν. αἰσθόμενοι δὲ κατὰ μικρὸν, τὸ ζῶον ὡς χολὴν οὐκ ἔχει, εἰς τοσοῦτον καταφρονήσεως ἦλθον, ὥστε καὶ χαλινοὺς αὐτῇ περιθέντες, παισὶν ἐλαύνειν δεδώκασιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων, ἡ συνήθεια εὐκαταφρόνητα ποιεῖ.

Gallina & Hirundo.

GAllina serpentis ouis inuentis, diligenter calefacta excludit. Hirũdo autem quum eam vidisset, ait; ô demens, quid hæc nutris? quę quum excreuerint, à te primâ iniuriam auspicabuntur.

Affabulatio.

Fabula significat, implacabilem esse prauitatem, licet afficiatur maximis beneficijs.

Camelus.

QVum primũ visa est camelus, homines perterriti, & magnitudinẽ admirati fugiebant. vbi verò procedente tempore cognouerunt ipsius mansuetudinem, confisi sunt eousque vt ad eam accederent. At intellecto paulò pòst belluæ non inesse bilem, eò contemptus iere, vt & fræna ei imponerent, & pueris agendã traderent.

Affabulatio.

Fabula significat, terribiles res consuetudine contemptibiles fieri.

Serpens,

Ὄφις.

Ὄφις ὑπὸ πολλῶν ἀνθρώπων πατούμενος τῷ Διὶ ἐνετύγχανεν. ὁ δὲ ζεὺς πρὸς αὐτὸν εἶπεν, ἀλλ᾽ εἰ τὸν πρότερον πατήσαντα ἐπλήξας, οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἐπεχείρησε τοῦτο ποιῆσαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τοῖς πρότερον ἐπιβαίνουσιν ἀνθιστάμενοι, τοῖς ἄλλοις φοβεροὶ γίνονται.

Περιστερά.

Περιστερὰ δίψῃ συνεχομένη, ὡς ἐθεάσατο ἔν τινι τόπῳ κρατῆρα ὕδατος γεγραμμένον, ἐνόμισεν ἀληθινὸν εἶναι, διὸ καὶ πολλῷ τῷ ῥοίζῳ ἐνεχθεῖσα, ἔλαθεν ἑαυτὴν τῷ πίνακι ἐμπεσοῦσα, ὡς καὶ τῶν πτερῶν αὐτῆς περικλαθέντων καταπεσεῖν ἐπὶ γῆν, καὶ ὑπό τινος παρατυχόντων ἁλῶναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ σφοδρὰς προθυμίας, ἀπερισκέπτως πράγμασιν ἐγχειροῦντος, ἐμβάλλουσιν ἑαυτοὺς εἰς ὄλεθρον.

Serpens.

SErpens à multis hominibus peſſundatus, Iouem poſtulauit. Iupiter autem ad eum dixit: Sed ſi eum, qui prior conculcauit, pupugiſſes, nequaquam id facere ſecundus aggreſſus fuiſſet.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eos qui priùs inuadentibus reſiſtunt, alijs formidoloſos fieri.

Columba.

COlumba ſiti correpta, vt vidit quodam in loco poculum aquæ pictũ, verum rata, atque multo elata impetu, imprudens in tabulam offendit, vt & pennis ipſius perfractis, in terram decideret, atque à quodam occurrentium caperetur.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, nonnullos homines ob vehementes cupiditates, inconſultò res aggredientes, conijcere ſeſe in perniciem.

Diues

Πλούσιος.

Πλούσιος δύο θυγατέρας ἔχων, τῆς μιᾶς ἀποθανούσης, θρηνούσας ἐμισθώσατο. τῆς δὲ ἑτέρας παιδὸς λεγούσης, ὡς ἄθλιαι ἡμεῖς, αἵγε αὐταὶ ὧν ἐστι τὸ πένθος θρηνεῖν οὐκ ἴσμεν, αἱ δὲ μὴ προσήκουσαι οὕτω σφοδρῶς κόπτονται. ἡ μήτηρ ἔφη, μὴ θαύμαζε τέκνον, εἰ αὗται οὕτω θρηνοῦσι. ἐπὶ γὰρ ἀργυρίῳ τοῦτο ποιοῦσιν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἔνιοι τῶν ἀνθρώπων διὰ φιλαργυρίαν οὐκ ὀκνοῦσιν ἀλλοτρίας συμφορὰς ἐργολαβεῖν.

Ποιμήν.

Ποιμὴν ἐλάσας εἰς τινα δρυμῶνα πρόβατα, ὑποστρώσας ὑπὸ δρυῒ τὸ ἱμάτιον, καὶ ἀναβὰς, τὸν καρπὸν κατέσειε. τὰ δὲ πρόβατα ἐσθίοντα τοὺς βαλάνους, ἔμαθον καὶ τὰ ἱμάτια συγκαταφαγόντα. ὁ δὲ ποιμὴν καταβὰς, ὡς εἶδε τὸ γεγονὸς, ὦ κάκιστα, ἔφη, ζῶα, ὑμεῖς τοῖς λοιποῖς ἔρια εἰς ἐσθῆτας παρέχετε, ἐμοῦ δὲ τρέφοντος ὑμᾶς καὶ ἱμάτιον ἀφείλεσθε.

Diues.

DIues duas habẽs filias, altera mortua, præficas cõduxit. quum verò altera filia dixiſſet: Vt nos miſeræ, ipſe ad quas pertinet luctus, lamentari neſcimus, hæ verò, non neceſſariæ, ſic vehementer plangunt, mater ait: Ne mirare filia, ſi hęc ita lamentãtur: nam nummorum gratiâ id agunt.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, nonnullos homines pecuniæ amore non vereri ex alienis calamitatibus quæſtum facere.

Paſtor.

PAſtor actis in quercetum quoddam ouibus, ſtratâ ſub quercu veſte, aſcendit & fructum decutiebat. Oues verò inter edendum glandes, neſciæ & veſtes vnà deuorarunt. At quum paſtor deſcendiſſet, vt, quod erat factum vidit, ô peſſima, ait, animalia, vos cæteris vellera ad veſtes prębetis, à me verò, qui vos nutrio, etiam veſtem ſurripuiſtis.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων δι' ἄνοιαν, τοὺς μηδὲν προσήκοντας εὐεργετοῦντες, κατὰ τῶν οἰκείων φαῦλα ἐργάζονται.

Ἀετός.

Ὑπεράνωθεν πέτρας ἀετὸς ἐκαθέζετο, λαγωὸν θηρεῦσαι ζητῶν. τοῦτον δέ τις ἔβαλε τοξεύσας, καὶ τὸ μὲν βέλος ἐντὸς αὐτοῦ εἰσῆλθεν. ἡ δὲ γλυφὴ σὺν τοῖς πτεροῖς πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν εἱστήκει. ὁ δὲ ἰδὼν, ἔφη· καὶ τοῦτό μοι ἑτέρα λύπη, τὸ τοῖς ἰδίοις πτεροῖς ἐναποθνήσκειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεινόν ἐστιν, ὅταν τὶς ἐκ τῶν ἰδίων κινδυνεύσῃ.

Σαλπιγκτής.

Σαλπιγκτὴς στρατὸν ἐπισυνάγων, καὶ κρατηθεὶς ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐβόα μὴ κτείνετέ με, ὦ ἄνδρες, εἰκῆ καὶ μάτην. οὐδένα γὰρ ὑμῶν ἀπέκτεινα. πλὴν γὰρ τοῦ χαλκοῦ τούτου οὐδὲν κτῶμαι. οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν ἔφασαν, διὰ τοῦτο γὰρ μᾶλλον τεθνήξῃ, ὅτι σὺ μὴ δυνάμενος πολεμεῖν, τοὺς πάντας πρὸς μάχην ἐγείρεις.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, pleroſque homines ob dementiam, eos, qui nihil ad ſe attinent, beneficio afficientes, domeſticos malè tractare.

Aquila.

SVper petram aquila ſedebat, leporẽ captura. Hanc autem quidam percuſſit ſagitta, quæ intra ipſam ingreſſa eſt. Sed crena cum pennis ante oculos ſtabat: quam cùm vidiſſet: Et hæc, inquit, mihi altera mœſtitia, quòd proprijs pennis interea m.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, durum eſſe, quum quis à ſuis periculum patitur.

Tubicen.

TVbicen exercitũ congregãs ac ſuperatus ab hoſtibus clamabat: Ne me temerè & fruſtra, viri, occidite, nõ enim veſtrum quenquam occidi: nam præter æs hoc poſſideo aliud nihil, & hi ad ipſum dixere: Ob id magis morieris: quia quum nequeas ipſe pugnare, omnes ad pugnam excitas.

Affa-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πλέον πταίουσιν, οἱ τοὺς κακοὺς καὶ βαρεῖς δυνάστας ἐπεγείροντες εἰς τὸ κακοποιεῖν.

Κάλαμος καὶ Ἐλαία.

Διὰ καρτερίαν καὶ ἰσχὺν καὶ ἡσυχίαν κάλαμος καὶ ἐλαία ἤριζον. τοῦ δὲ καλάμου ὀνειδιζομένου ὑπὸ τῆς ἐλαίας, ὡς ἀδυνάτου καὶ ῥαδίως ὑποκλινομένου πᾶσι τοῖς ἀνέμοις, ὁ κάλαμος σιωπῶν οὐκ ἐφθέγξατο καὶ μικρὸν ὑπομείνας, ἐπειδὴ ἄνεμος ἔπνευσεν ἰσχυρὸς. ὁ μὲν κάλαμος ὑποσεισθεὶς καὶ ὑποκλινθεὶς τοῖς ἀνέμοις, ῥαδίως διεσώθη· ἡ δ' ἐλαία ἐπειδὴ ἀντέτεινε τοῖς ἀνέμοις, κατεκλάσθη τῇ βίᾳ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῷ καιρῷ καὶ τοῖς κρείττοσιν αὐτῶν μὴ ἀνθιστάμενοι, κρείττους εἰσὶ τῶν πρὸς μείζονας φιλονεικούντων.

Ἀρνὸς καὶ Λύκος.

Ἀρνὸς ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου ἱσταμένου, λύκον κάτωθεν παριόντα τὴν ὁδὸν ἔσκωπτε καὶ θηρίον κακὸν ἀπεκάλει καὶ ὠμοβόρον.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, plus peccare, qui malos ac graues principes concitant ad malè agendum.

Arundo & Oliua.

DE tolerantia & viribus, & quiete, arundo & oliua contendebant. Quũ autem arundini oliua conuicium faceret, vtpote imbecillæ, ac facilè cedenti ventis omnibus, arundo tacendo nihil loquuta eſt. Ac parumper præſtolata, vbi acer afflauit ventus, arundo ſuccuſſa, & declinata ventis, facilè euaſit: oliua autem cùm ventis reſtitiſſet, vi diffracta eſt.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eos qui tempori ac præſtantioribus non reſiſtunt, meliores eſſe ijs, qui cum potentioribus contendunt.

Agnus & Lupus.

AGnus in alto quum ſtaret loco, lupum inferiùs prætereuntem viam maledictis inſectabatur, & feram malam & crudiuoram appellabat.

δὲ καὶ λύκος στραφεὶς, εἶπε πρὸς αὐτὸν, οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ πύργος ἐν ᾧ ἵστασαι.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς τοὺς ὑπομένοντας ὕβριν ἀπὸ ἀναξίων ἀνθρώπων, διὰ φόβον ὑψηλοτέρων.

Ἀλώπηξ καὶ Λέων.

Ἀλώπηξ μήπω θεασαμένη λέοντα, ἐπειδὴ κατά τινα τύχην αὐτῷ συνήντησε, τὸ μὲν πρῶτον οὕτως ἐφοβήθη, ὡς μικροῦ καὶ ἀποθανεῖν. ἔπειτα τὸ δεύτερον θεασαμένη, ἐφοβήθη μὲν, οὐ μὴν ὡς τὸ πρότερον. ἐκ τρίτου δὲ τοῦτον θεασαμένη, οὕτως αὐτοῦ κατεθάῤῥησεν, ὡς καὶ προσελθοῦσα διαλεχθῆναι.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἡ συνήθεια, καὶ τὰ φοβερὰ τῶν πραγμάτων εὐπρόσιτα ποιεῖ.

Τέττιξ καὶ Μύρμηκες.

Χειμῶνος ὥρᾳ τῶν σίτων βραχέντων, μύρμηκες ἔψυχον. τέττιξ δὲ λιμώττων ᾔτει αὐτοὺς τροφήν. οἱ δὲ μύρμηκες εἶπον αὐτῷ, διὰ τί τὸ θέρος οὐ συνῆγες τροφήν; ὁ δὲ εἶπεν οὐκ ἐσχόλαζον, ἀλλ' ᾖδον μουσικῶς.

οἱ δὲ

Sed lupus conuersus, ait ad ipsum: Non tu maledicis mihi, sed vbi stas turris.

Affabulatio.

Fabula ad eos, qui ferunt iniurias ab indignis hominibus metu sublimiorum.

Vulpes & Leo.

VVlpes cùm nunquam vidisset leonem, cũ ei casu quodam occurrisset primùm sic timuit, vt fermè moreretur: deinde cùm secundò vidisset, timuit certè, non tamen vt priùs, tertiò autem cùm ipsum vidisset, sic contra eum ausa est, vt & accederet, & colloqueretur.

Affabulatio.

Fabula significat, conuersatione terribilia quæque accessu facilia fieri

Cicada & Formicæ.

HYemis tempore cùm triticũ maderet, formicæ siccabant. Cicada autem esuriens petebat ab eis cibum. Formicæ verò dixerunt ei, cur æstate non colligebas alimentum? hæc ait, non eram otiosa, sed canebam musicè.

οἱ δὲ γελάσαντες εἶπον, ἀλλ᾽ εἰ θέρους ὥραις ηὔλεις, χειμῶνος ὀρχοῦ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τινα ἀμελεῖν ἐν παντὶ πράγματι, ἵνα μὴ λυπηθῇ, καὶ κινδυνεύσῃ.

Ζεύς.

ΖΕὺς γάμους τελῶν, πάντα τὰ ζῶα εἱστία. μόνης δὲ τῆς χελώνης ὑστερησάσης διαπορῶν τὴν αἰτίαν τῆς ὑστερήσεως, ἐπυνθάνετο αὐτῆς, τίνος χάριν αὐτὴ ἐπὶ τὸ δεῖπνον οὐ παρεγένετο; τῆς δὲ εἰπούσης, οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος, ἀγανακτήσας κατ᾽ αὐτῆς, κατεδίκασε τὸν οἶκον βαστάζουσαν περιφέρειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων αἱροῦνται μᾶλλον, λιτῶς παρ᾽ ἑαυτοῖς ζῆν, ἢ παρ᾽ ἄλλοις πολυτελῶς.

Ἵππος καὶ Ὄνος.

ΑΝθρωπός τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον. ὁδευόντων δὲ ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ. ἆρον ἐκ τοῦ ἐμοῦ βάρους εἰ θέλεις εἶναί με σῶν. ὁ δὲ οὐκ ἐπείσθη. ὁ δὲ ὄνος πεσὼν ἐκ τοῦ

κόπου

Tum hæ ridendo dixerunt, si æstiuo tempore modulabaris, hieme salta.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere quemquam aliquâ in re esse negligentem, ne mœreat ac periclitetur.

Iupiter.

IVpiter nuptias celebrãs, omnia animalia conuiuio excipiebat. Solâ verò testudine tardè profectâ, admirans causam tarditatis, rogauit eam, quamobrem ipsa ad cœnam non accesserit: cùm hæc dixisset, domus cara, domus optima: iratus ipsi, damnauit vt domum baiulans circumferret.

Affabulatio.

Fabula significat, plerosque homines eligere, parcè potiùs apud se viuere, quàm apud alios lautè.

Equus & Asinus.

HOmo quidam habebat equum & asinum. Cùm autem iter facerent in viâ, ait asinus equo, tolle à me oneris partem, si vis me esse saluum: illo

κόπῳ ἐτελεύτησε. τοῦ δὲ δεσπότου πάντα ἐπιθέντος αὐτῷ, καὶ αὐτὴν τὴν ὄνου δορὰν, θρυνῶν ὁ ἵππος ἐβόα, οἴμοι τῷ παναθλίῳ, τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπώρῳ; μὴ θελήσας γὰρ μικρὸν βάρος λαβεῖν, ἰδοὺ ἅπαντα βαστάζω, καὶ τὸ δέρμα.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς μικροῖς οἱ μεγάλοι συγκοινωνοῦντες, ἀμφότεροι σωθήσονται ἐν βίῳ.

Κλέπται καὶ Αλεκτρυών.

Κλέπται εἴς τινα εἰσελθόντες οἰκίαν, οὐδὲν εὗρον, ὅτι μὴ ἀλεκτρυόνα, καὶ τοῦτον λαβόντες ἀπήεσαν. ὁ δὲ μέλλων ὑπ' αὐτῶν θύεσθαι ἐδεῖτο, ὡς ἂν αὐτὸν ἀπολύσωσι λέγων, χρήσιμος εἶναι τοῖς ἀνθρώποις, νυκτὸς αὐτοὺς ἐπὶ τὰ ἔργα ἐγείρων. οἱ δὲ ἔφασαν· ἀλλὰ διὰ τοῦτό σε μᾶλλον θύομεν, ἐκείνους γὰρ ἐγείρων, κλέπτειν ἡμᾶς οὐκ ἐᾷς.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ ταῦτα μάλιστα τοῖς πονηροῖς ἐναντιοῦνται, ἃ τοῖς χρηστοῖς εὐεργετήματα.

non persuaso, asinus cecidit, atq; à labore mortuus est. ab hero autem omnibus impositis ei, & ipsa asini pelle, conquerens equus, clamabat: heu mihi miserrimo, quid mihi obtigit afflicto? quia enim parùm oneris nolui accipere, ecce omnia gesto, & pellem.

Affabulatio.

Fabula significat, si magni cum paruis iungantur, vtrosque seruari in vita.

Fures & Gallus.

FVres in domum quandam ingressi, nihil inuenerunt, nisi gallum, atque hoc capto, abierunt. Hic ab eis occidendus rogabat, vt se dimitterent, dicens vtilem esse hominibus, noctu eos ad opera excitando. Hi verò dixerunt, sed propter hoc te tantò magis occidimus, illos enim excitando furari nos non sinis.

Affabulatio.

Fabula significat, ea maximè prauis esse aduersa, quæ bonis sunt beneficio.

Ὁδοιπόροι.

Δύο τινὲς κατὰ ταυτὸν ὁδοιπόρουν, καὶ θατέρου πέλεκυν εὑρόντος, ἅτερος ὁ μὴ εὑρὼν, παρῄνει αὐτὸν, μὴ λέγειν, εὕρηκα, ἀλλ' εὑρήκαμεν. κατὰ μικρὸν δὲ ἐπελθόντων αὐτοῖς τῶν τὸν πέλεκυν ἀποβεβληκότων, ὁ ἔχων αὐτὸν διωκόμενος, πρὸς τὸν μὴ εὑρόντα συνοδοιπόρον ἔλεγεν, ἀπολώλαμεν. ὁ δ' εἶπεν, ἀπόλωλα λέγε, οὐκ ἀπολώλαμεν. καὶ γὰρ καὶ ὅτε τὸν πέλεκυν εὗρες, εὕρηκα ἔλεγες, οὐχ εὑρήκαμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ μὴ μεταλαμβάνοντες τῶν εὐτυχημάτων, οὐδ' ἐν ταῖς συμφοραῖς βέβαιοί εἰσι φίλοι.

Νεανίσκοι καὶ Μάγειρος.

Δύο νεανίσκοι μαγείρῳ παρεκάθηντο, καὶ ἐπὶ τοῦ μαγείρου περί τι τῶν οἰκείων ἔργων ἀσχολουμένου, ἅτερος τούτων μέρος τι τῶν κρεῶν ὑφελόμενος, εἰς τὸν θατέρου καθῆκε κόλπον. ἐπιστραφέντος δὲ τοῦ μαγείρου καὶ τὸ κρέας ἐπιζητοῦντος, ὁ μὲν εἰληφὼς ὤμνυε μὴ ἔχειν, ὁ δὲ ἔχων, μὴ εἰληφέναι. ὁ δὲ μά-

γειρος

Viatores.

DVo quidam vnà iter faciebant, & cū alter securim reperisset, alter, qui non inuenit, admonebat ipsum, ne diceret, inueni, sed inuenimus: sed paulò pòst cùm aggrederentur ipsos, qui securim perdiderant, habens ipsam, persequentibus illis, ad eum, qui vnà iter faciebat, dicebat, perijmus: hic autem ait, perij dic, non perijmus: etenim & tunc, cùm securim inuenisti, inueni, dixisti, non inuenimus.

Affabulatio.

Fabula significat, qui non fuerunt participes felicitatum, neque in calamitatibus firmos esse amicos.

Adolescentuli & Cocus.

DVo adolescentuli coco assidebant, & coco ī aliquo domestico opere occupato, alter horum partem quandam carnium subreptā, in alterius demisit sinum. Conuerso autem coco, & carnem quærente, qui abstulerat, iurabat se non habere, qui autem habebat,

γειρὸς αἰσθόμενος τὴν κακουργίαν αὐτῶν, εἶπεν, ἀλλὰ κἂν ἐμὲ λάθητε, τόν γ᾽ ἐπιορκούμενον θεὸν οὔκουν λήσεσθε.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι κἂν ἀνθρώπους ἐπιορκοῦντες λάθωμεν, ἀλλὰ τόν γε θεὸν οὐ λήσομεν.

Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ.

Γεωργός τις μέλλων καταλύειν τὸν βίον, καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πεῖραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτοὺς, ἔφη, παῖδες ἐμοὶ ἐγὼ μὲν ἤδη τὸν βίον ὑπέξειμι, ὑμεῖς δ᾽ ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ μοι κέκρυπται, ζητήσαντες εὑρήσετε πάντα. οἱ μὲν οὖν οἰηθέντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν κατὰ τὴν ἀποβίωσιν τοῦ πατρὸς κατέσκαψαν, καὶ θησαυρῷ μὲν οὐ περιέτυχον, ἡ δὲ ἄμπελος καλῶς σκαφεῖσα, πολλαπλασίονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ κάματος θησαυρός τοῖς ἀνθρώποις.

Αλώ-

non abstulisse. cocus verò cognitâ malitiâ ipsorum, ait: sed etsi me latueritis, peieratum Deum non latebitis.

Affabulatio.

Fabula significat, quod licet homines peierantes lateamus, Deum tamen non latebimus.

Agricola & filij ipsius.

AGricola quidã vitâ excessurus, ac volens suos filios periculũ facere de agricultura, vocatis ipsis ait: filij mei ego iam è vitâ discedo, vos autem si, quæ in vinea à me occultata sunt, quæsieritis, inuenietis omnia. Illi igitur rati thesaurum illic defossum esse, omnem vineæ terram post interitum patris defoderunt, ac thesaurum quidem non inuenerunt, sed vinea pulchrè fossa, multiplicem fructum reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat, laborem thesaurum esse hominibus.

Ἀλώπεκες.

Ἀλώπηξ ἐν παγίδι ληφθεῖσα, ἀποκοπείσης τῆς οὐρᾶς διαδρᾶσα, ἀβίωτον ὑπ' αἰσχύνης ἡγεῖτο τὸν βίον. ἔγνω οὖν καὶ τὰς ἄλλας ἀλώπεκας τοῦτ' αὐτὸ νουθετῆσαι, ὡς ἂν τῷ κοινῷ πάθει τὸ ἴδιον συγκαλύψειεν αἶσχος· καὶ δὴ πάσας ἀθροίσασα, παρῄνει τὰς οὐρὰς ἀποκόπτειν, ὡς οὐκ ἀπρεπὲς μόνον τοῦτο τὸ μέλος ὄν, ἀλλὰ καὶ περιττὸν βάρος προσηρτημένον. ὑπολαβοῦσα δέ τις αὐτῶν εἶπεν, ὦ αὕτη ἀλλ' εἰ οὐ σοι τοῦτο προσέφερεν, οὐκ ἂν ἡμῖν αὐτὸ συνεβούλευες.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων οὐ δι' εὔνοιαν τὰς πρὸς τοὺς πέλας ποιοῦνται συμβουλίας, διὰ δὲ τὸ αὐτοῖς συμφέρον.

Ἑρμῆς καὶ Ἀγαλματοποιός.

Ἑρμῆς γνῶναι βουλόμενος ἐν τίνι τιμῇ παρ' ἀνθρώποις ἐστὶν, ἧκεν εἰς ἀγαλματοποιοῦ, ἑαυτὸν εἰκάσας ἀνθρώπῳ, καὶ θεασάμενος ἄγαλμα τοῦ Διὸς, ἠρώτα πόσου τις αὐτὸ πρίασθαι δύναται. τοῦ δὲ εἰπόντος δραχμῆς, γελά-

Vulpes.

VVlpes laqueo capta, cùm abſciſſâ caudâ euaſiſſet, non viuẽdam præ pudore exiſtimabat vitam. Decreuit itaque & alijs vulpibus hoc idem perſuadere: vt communi malo ſuum celaret dedecus, & iam omnibus collectis ſuadet caudas abſcindere, quod non indecens ſolùm hoc membrum ſit, ſed & ſuperuacuum onus appenſum. Reſpondens autem ex ipſis quædam ait, heus tu, niſi tibi hoc conduceret, nobis non conſuleres.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, prauos homines non beneuolentiâ in propinquos conſulere, ſed ſuo commodo.

Mercurius & Statuarius.

MErcurius ſcire volens quanti apud homines eſſet, iuit in ſtatuarij domum, transformatus in hominẽ: & viſâ ſtatuâ Iouis, rogabat quanti quis ipſam emere poſſet; hic autem cùm dixiſſet drachma, riſit; & quanti Iuno-

nis

γελάσας, πόσου τὸ τῆς ἥρας ἔφη, εἰπόντος δὲ πλείονος. ἰδὼν καὶ τὸ ἑαυτοῦ ἄγαλμα, καὶ νομίσας, ὡς, ἐπειδὴ ἄγγελός ἐστι θεῶν καὶ κερδῷος, πολὺν αὐτοῦ παρὰ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι τὸν λόγον, ἤρετο περὶ αὐτοῦ. ὁ δ' ἀγαλματοποιὸς ἔφη, ἐὰν τούτους ὠνήσῃ, καὶ τοῦτον προσθήκην σοι δίδωμι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς ἄνδρα κενόδοξον, ἐν οὐδεμιᾷ παρ' ἄλλοις ὄντα τιμῇ.

Λύκος καὶ Γέρανος.

Λύκου λαιμῷ ὀστέον ἐπεπήγει ὁ δὲ γεράνῳ μισθὸν παρέξειν εἶπεν, εἰ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπιβαλοῦσα, τὸ ὀστοῦν ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ ἐκβάλοι. ἡ δὲ τοῦτ' ἐκβαλοῦσα, δολιχόδειρος οὖσα, τὸν μισθὸν ἐπεζήτει. ὅστις γελάσας καὶ τοὺς ὀδόντας θήξας, ἀρκεῖ σοι μισθὸς, ἔφη, τοῦτο καὶ μόνον, ὅτι ἐκ λύκου στόματος καὶ ὀδόντων ἐξῆρες κάραν σώαν μηδὲν παθοῦσαν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς ἄνδρας, οἵτινες ἀπὸ κινδύνου διασωθέντες, τοῖς εὐεργέταις τοιαύτας ἀπονέμουσι χάριτας.

nis ait, cùm dixiſſet, pluris; viſâ & ſuiipſius ſtatuâ, ac opinatus, cùm nuncius ſit deorum, & lucroſus, maximam de ſe apud homines haberi rationem, rogauit de ſe; ſtatuarius verò ait, ſi haſce emeris, & hanc additamentum do.

Affabulatio.

Fabula in virum glorioſum, qui nullius apud alios eſt pretij.

Lupus & Grus.

LVpus gutturi oſſe infixo mercedē grui ſe præbiturum dixit, ſi capite iniecto, os ex gutture ſibi extraxerit. Hæc autem eo extracto, quippe quæ procero eſſet collo, mercedem efflagitabat. Qui ſubridendo, dentéſque exacuendo, ſufficiat tibi, ait, illa ſola merces; quòd ex ore lupi, & dentibus ſaluum caput, & illæſum exemeris.

Affabulatio.

Fabula in viros, qui à periculo ſeruati, benè de ſe meritis eam gratiam referunt.

Philo-

Ἀηδὼν καὶ ἱέραξ.

Ἀηδὼν ἐπὶ δένδρου καθεζομένη κατὰ τὸ εἰωθὸς ἤδεν. ἱέραξ δὲ θεασάμενος, καὶ τροφῆς ἀπορῶν, συνείληφεν ἐπιπτάς. ἡ δ' ἀναιρεῖσθαι μέλλουσα, ἐδεῖτο τοῦ ἱέρακος μὴ βρωθῆναι. μηδὲ γὰρ ἱκανὴν εἶναι ἱέρακος γαστέρα πληροῦν, δεῖν δὲ αὐτὸν τροφῆς προσδεόμενον ἐπὶ τὰ μείζω τῶν ὀρνέων τρέπεσθαι, καὶ ὁ ἱέραξ ὑπολαβὼν, εἶπεν· ἀλλ' ἔγωγε ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τὴν ἐν χερσὶν ἑτοίμην τροφὴν ἀφεὶς, τὰ μὴ φαινόμενά πω διώκοιμι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἀλόγιστοί εἰσιν, οἳ δι' ἐλπίδα πλειόνων ἀδήλων, τὰ ἐν χερσὶ προΐενται.

Ἀλώπηξ καὶ βάτος.

Ἀλώπηξ φραγμὸν ἀναβαίνουσα, ἐπειδὴ ὀλισθήσασα καταπίπτειν ἔμελλεν, ἐπελάβετο πρὸς βοήθειαν βάτου καὶ δὴ τοὺς πόδας ἐπὶ τοῖς ἐκείνης κέντροις αἱμάξασα· καὶ ἀλγήσασα πρὸς αὐτὴν εἶπεν· οἴμοι, καταφυγοῦσάν με γὰρ ἐπὶ σὲ ὡς ἐπὶ βοηθὸν, σὺ

χεῖρον

Philomela & Accipiter.

PHilomela super arbore sedens de more canebat. Accipiter autem videns, ac cibi indigens, aduolans eam corripuit. Quæ cùm occidenda esset, orabat accipitrem ne deuoraretur: neque enim satis esse ad accipitris ventrē implendum, sed oportere ipsum cibo egentem ad maiores aues cōuerti. Accipiter autem respondens ait: sed ego certè amens essem, si, qui in manibus paratus est, cibo dimisso, quæ non videntur persequar.

Affabulatio.

Fabula significat, plerosque homines eodem modo esse inconsultos, qui spē maiorum, quæ incerta sunt, quæ in manibus habent negligunt.

Vulpes & Rubus.

VVlpes sepe conscensâ, cùm lapsa casura foret, apprehendit in adiutorium rubum. Quamobrem cùm pedibus suis illius aculeis laceratis doleret, ad eam dixit; Hei mihi; confugi enī ad te tanquam ad auxiliatorem, sed

tu

χεῖρον διέθηκας. ἀλλ᾽ ἐσφάλης, ὦ αὕτη, φησὶν ὁ βάτος, ἐμοῦ βουληθεῖσα ἐπιλαβέσθαι, ἥτις πάντων ἐπιλαμβάνεσθαι εἴωθα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτως καὶ τῶν ἀνθρώπων μάταιοι, ὅσοι βοηθοῖς προσρέχουσιν, οἷς τὸ ἀδικεῖν μᾶλλον ἔμφυτον.

Ἁλιεῖς.

Ἁλιεῖς εἷλον σαγήνην, βαρείας δὲ αὐτῆς οὔσης ἔχαιρον καὶ ἐσκίρτων πολλὴν εἶναι τὴν ἄγραν νομίζοντες· ὡς δ᾽ ἐπὶ τῆς ἠϊόνος ταύτην ἑλκύσαντες, τῶν μὲν ἰχθύων εὗρον ὀλίγους, λίθον δ᾽ ἐν αὐτῇ παμμεγέθη, ἀθυμεῖν ἤρξαντο καὶ ἀλύειν, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῇ τῶν ἰχθύων ὀλιγότητι, ὅσον ὅτι καὶ τἀναντία προὐπειλύφασιν. εἷς δέ τις ἐν αὐτοῖς πρεσβύτερος εἶπε, μὴ ἀχθώμεθα, ὦ ἑταῖροι, τῇ γὰρ ἡδονῇ, ὡς ἔοικεν, ἀδελφή ἐστιν ἡ λύπη. καὶ ἡμᾶς οὖν ἔδει τοσαῦτα προηδυνθέντας, πάντως τι καὶ λυπηθῆναι.

Ἐπι-

tu peius me tractasti. Sed errasti, heus tu, inquit rubus, quæ me apprehendere voluisti, qui omnes apprehendere soleo.

Affabulatio.

Fabula significat, sic & homines esse stultos, qui ad eos auxilij gratia accurrunt, quibus magis iniuria afficere naturâ insitum est.

Piscatores.

PIscatores trahebant verriculũ, quod cum graue foret, gaudebant, & exultabant, multum inesse prædæ existimantes, sed cùm in littus ipsum traxissent, piscésque paucos quidem, sed lapidem in eo permagnum inuenissent, tristari & mœrere cœperunt, non tam piscium paucitate, quàm quòd & contraria antè animo præsumpserant. Quidam autem inter eos natu grandior dixit: Ne tristemur, ô socij, nam voluptati, vt videtur, soror est tristitia: & nos igitur oportebat tantum antè lætatos omnino aliqua in re etiam tristari.

Affa-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ λυπεῖσθαι ἐπὶ ταῖς δυστυχίαις.

Γραῦς καὶ Ἰατρός.

Γυνὴ γραῦς ἀλγοῦσα τοὺς ὀφθαλμοὺς, ἐπικαλεῖταί τινα τῶν ἰατρῶν ἐπὶ μισθῷ, συμφωνήσασα, ὡς εἰ μὲν θεραπεύσειν αὐτὴν τὸν ὁμολογηθέντα μισθὸν αὐτῷ δώσειν, εἰ δὲ μὴ, μηδὲν δώσειν. ἐνεχείρησε μὲν οὖν ὁ ἰατρὸς τῇ θεραπείᾳ. καθ᾽ ἡμέραν δὲ φοιτῶν ὡς τὴν πρεσβῦτιν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῇ χρίων, ἐκείνης μηδαμῶς ἀναβλέπειν ἐχούσης τὴν ὥραν ἐκείνην ὑπὸ τοῦ χρίσματος, αὐτὸς ἕν τι τῶν τῆς οἰκίας σκευῶν ὑφαιρούμενος ὁσημέραι ἀπῄει. ἡ μὲν οὖν γραῦς τὴν ἑαυτῆς οὐσίαν ἑώρα καθ᾽ ἑκάστην ἐλαττουμένην ἐπὶ τοσοῦτον, ὡς καὶ τέλος παντάπασιν αὐτῇ θεραπευθείσῃ μηδὲν ὑπολειφθῆναι. τοῦ δ᾽ ἰατροῦ τοὺς σύμφωνηθέντας μισθοὺς αὐτὴν ἀπαιτοῦντος, ὡς καθαρῶς βλεπούσης ἤδη, καὶ τοὺς μάρτυρας παραγαγόντος· μᾶλλον μὲν οὖν, εἶπεν ἐκείνη, τανῦν οὐδ᾽ ὁτιοῦν βλέπω· ἡνίκα μὲν γὰρ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐνόσουν, πολλὰ τῶν ἐμῶν κατὰ τὴν ἐμαυτῆς ἔβλεπον οἰκίαν·

Affabulatio.

Fabula ſignificat, non oportere triſtari fruſtratâ ſpe.

Anus & Medicus.

MVlier anus dolens oculos, conduxit medicum quēdam mercede, conuentione factâ, ſi ſe curaret, pactam mercedem ei daturam: ſin autem minimè, nihil daturam. Aggreſſus eſt igitur medicus curam: quotidie verò accedens ad vetulam, & oculos ei vngens, quum illa nequaquam videre poſſet eâ horâ ob unctionem, ipſe vas aliquod ex domo auferens quotidie, diſcedebat. Anus igitur ſuam ſupellectilem videbat ſingulis diebus minui adeò, vt tandem omnino ſanatæ nihil relinqueretur. At medicus quum iam pactam pecuniam ab ea efflagitaret, vt quæ purè iam videret, & teſtes adduceret; Magis certè, ait illa, nunc nihil video: Nam quum oculis laborabam, multa mea in meâ videbam domo;

nunc

νῦν δ' ὅτε με σὺ βλέπειν φῇς, οὐδ' ὅτι οὖν ἐκείνων ὁρῶ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ πονηροὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐξ ὧν πράττουσι, λανθάνουσι καθ' ἑαυτῶν τὸν ἔλεγχον ἐπισπώμενοι.

nunc autem quum me tu videre inquis, nihil omnino ex illis video.

Affabulatio.

Fabula significat, prauos homines ex ijs, quæ agunt, ignaros contra seipsos argumentum afferre.

ÆSO-

ΑΙΣΩΠΟΥ ΜΥΘΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ.

Μέρος δεύτερον.

Αἴλουρος καὶ Μύες.

Ἐν οἰκίᾳ τινὶ πολλῶν μυῶν ὄντων, αἴλουρος τοῦτο γνοὺς ἧκεν ἐνταῦθα, καὶ καθέκαστον αὐτῶν συλλαμβάνων κατήσθιεν, οἱ δὲ καθ᾽ ἑκάστην ἑαυτοὺς ἀναλισκομένους ὁρῶντες, ἔφασαν πρὸς ἀλλήλους, μηκέτι κάτω κατέλθωμεν, ἵνα μὴ παντάπασιν ἀπολώμεθα. τοῦ γὰρ αἰλούρου μὴ δυναμένου δεῦρο ἐξικνεῖσθαι, ἡμεῖς σωθησόμεθα. ὁ δὲ αἴλουρος μηκέτι τῶν μυῶν κατιόντων, ἔγνω δι᾽ ἐπινοίας αὐτοὺς σοφιζόμενος ἐκκαλίσασθαι, καὶ δὴ ἀπὸ πασσάλου τινὸς ἑαυτὸν ἀναβὰς ἀπῃώρησε, καὶ προσεποιεῖτο νεκρὸν εἶναι, τῶν δὲ μυῶν τις παρακύψας, καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη, ὦ οὗτος κἂν θύλαξ γένῃ, οὐ προσελεύσομαί σοι.

Ἐπι-

ÆSOPI FABVLARVM SELECTARVM

PARS ALTERA.

Felis, & Mures.

IN domo quadam cùm multi eſsẽt mures, felis hoc cognito iuit eò, ac eorum ſingulos captos deuorabat. At illi quotidie quũ ſe abſumi viderent, dixerũt inter ſe: Ne poſthac infra deſcendamꝰ, ne penitus intereamus. Nã ſi felis non poteſt huc venire, nos ſalui erimꝰ. Sed felis cùm non ampliùs mures deſcenderent, ſtatuit inter ſe per aſtutiã eos decipiens euocare. Cæterùm cùm peſſulum quendam conſcendiſſet, de eo ſe ſuſpendit, & mortuum ſimulabat. Ex muribus autem quidam acclinatus, viſóque eo ait: Heus tu, etſi ſaccus fieres, non te adibo.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν ἀνθρώπων οἱ φρόνιμοι, ὅταν τῆς ἐνίων μοχθηρίας πειραθῶσιν, οὐκέτι αὐτῶν ἐξαπατῶνται τῇ ὑποκρίσει.

Κύων καὶ Λύκος.

Κύων πρὸ ἐπαύλεώς τινος ἐκάθευδε. λύκου δ' ἐπιδραμόντος καὶ βρῶμα μέλλοντος θύσειν αὐτὸν, ἐδεῖτο μὴ νῦν αὐτὸν καταθῦσαι· νῦν μὲν γάρ, φησι, λεπτός εἰμι καὶ ἰσχνός· ἂν δὲ μικρὸν ἀναμείνῃς, μέλλουσιν οἱ ἐμοὶ δεσπόται ποιήσειν γάμους, κἀγὼ τηνικαῦτα πολλὰ φαγὼν πιμελέστερος ἔσομαι, καὶ σοὶ ἡδύτερον βρῶμα γενήσομαι· ὁ μὲν οὖν λύκος πεισθεὶς ἀπῆλθε. μεθ' ἡμέρας δ' ἐπανελθὼν, εὗρεν ἄνω ἐπὶ τοῦ δώματος τὸν κύνα καθεύδοντα καὶ στὰς κάτωθεν πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει ὑπομιμνήσκων αὐτὸν τῶν συνθηκῶν. καὶ ὁ κύων, ἀλλ' ὦ λύκε, εἰ τὸ ἀπὸ τοῦδε πρὸ τῆς ἐπαύλεώς με ἴδοις καθεύδοντα μηκέτι γάμους ἀναμείνῃς.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώ-

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes homines, cùm aliquorum prauitatem experti fuerint, non ampliùs eorum falli simulationibus.

Canis, & Lupus.

CAnis ante stabulum quoddam dormiebat: cúmq; lupus irrupisset, & deuoraturus eum esset, rogabat ne se tunc mactaret. Nunc enim, inquit, tenuis sum, & macilentus: si autem parumper expectaueris, mei domini futuri sunt nuptias, & ego tunc multa depastus pinguior ero, & tibi suauior cibus fiam. Lupus igitur persuasus abijt. Post aliquot dies reuersus inuenit superius super domus tecto canem dormientem, & stans inferius ad se vocabat, admonens eum fœderis: Et canis; At lupe, si posthac ante stabulum videris dormientem, non ampliùs expectes nuptias.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes homi-

ἀνθρώπων, ὅταν περί τι κινδυνεύσαντες σωθῶσι, διὰ βίου τοῦτο φυλάττονται.

Κύων καὶ Ἀλεκτρυών.

Κύων καὶ ἀλεκτρυὼν ἑταιρείαν ποιησάμενοι, ὥδευον. ἑσπέρας δὲ καταλαβούσης, ὁ μὲν ἀλεκτρυὼν ἐπὶ δένδρου ἐκάθευδεν ἀναβὰς, ὁ δὲ κύων πρὸς τῇ ῥίζῃ τοῦ δένδρου κοίλωμα ἔχοντος. τοῦ δὲ ἀλεκτρυόνος κατὰ τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντος, ἀλώπηξ ἀκούσασα πρὸς αὐτὸν ἔδραμε, καὶ στᾶσα κάτωθεν, πρὸς ἑαυτὴν κατελθεῖν ἠξίου, ἐπιθυμεῖν γὰρ ἀγαθὴν οὕτω φωνὴν ζῶον ἔχον ἀσπάσασθαι. τοῦ δὲ εἰπόντος τὸν θυρωρὸν πρότερον διυπνίσαι ὑπὸ τὴν ῥίζαν καθεύδοντα, ὡς ἐκείνου ἀνοίξαντος κατελθεῖν, κἀκείνης ζητούσης αὐτὸν φωνῆσαι, ὁ κύων αἴφνης πηδήσας αὐτὴν διεσπάραξεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων τοὺς ἐχθροὺς ἐπελθόντας, πρὸς ἰσχυροτέρους πέμπουσι παραλογιζόμενοι.

nes cum aliqua in re periclitati, salui facti fuerint, cauere ab eo quàm diu vixerint.

Canis, & Gallus.

CAnis & gallus initã societate, iter faciebant. Vesperã autem superueniente, gallus conscensã arbore dormiebat; at canis ad radicem arboris excauatæ. Cum gallus, vt assolet, noctu cantasset, vulpes, vt audiuit, accurrit, & stãs inferiùs, vt ad se descenderet, rogabat, quòd cuperet adeò egregio cantu animal complecti. Quum autem is dixisset, vt ianitorem priùs excitaret ad radicẽ dormientem, vt cum ille aperuisset, descenderet, & illa quærente vt ipsum vocaret, canis statim prosiliens eam dilacerauit.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes homines, inimicos ĩnsultantes ad fortiores astu mittere.

Λέων καὶ Ὄνος καὶ Ἀλώπηξ.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν ποιησάμενοι ἐξῆλθον πρὸς ἄγραν. πολλῆς οὖν θήρας συλληφθείσης, προσέταξεν ὁ λέων τῷ ὄνῳ διελεῖν αὐτοῖς. ὁ δὲ τρεῖς μερίδας ποιησάμενος ἐκ τῶν ἴσων, ἐκλέξασθαι τούτους προὐτρέπετο, καὶ ὁ λέων θυμωθεὶς τὸν ὄνον κατέφαγεν. εἶτα τῇ ἀλώπεκι μερίζειν ἐκέλευσεν. ἡ δ᾽ εἰς μίαν μερίδα πάντα σωρεύσασα ἑαυτῇ βραχύ τι κατέλιπεν. καὶ ὁ λέων πρὸς αὐτήν, τίς σε, ὦ βελτίστη, διαιρεῖν οὕτως ἐδίδαξεν; ἡ δὲ εἶπε τοῦ ὄνου συμφορά.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι σωφρονισμοὶ γίνονται τοῖς ἀνθρώποις, τὰ τῶν πέλας δυστυχήματα.

Λέων καὶ Ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος ὁμοῦ νεβρῷ περιτυχόντες, περὶ τούτου ἐμάχοντο. δεινῶς οὖν ὑπ᾽ ἀλλήλων διατεθέντες, ὡς ἐκ τῆς πολλῆς μάχης καὶ σκοτοδινάσαι, ἀπαυδήσαντες ἔκειντο. Ἀλώπηξ δὲ κύκλῳ περιιοῦσα, πεπτωκότας αὐτοὺς ἰδοῦσα, καὶ τὸν νεβρὸν ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτον διὰ μέσου ἀμφοῖν διαδρα-

μοῦσα

Leo & Asinus, & Vulpes.

LEo, & asinus, & vulpes initâ societate, egressi sunt ad venandũ. Multâ igitur prædâ captâ, iussit leo asinum diuidere sibi. At ille tribus partibus factis ęqualiter, vt eligerent, eos hortabatur. Et leo irâ percitus asinũ deuorauit. Inde vulpem diuidere iussit. Illa verò in vnam partem omnibus congestis, sibi minimum quiddam reliquit. Tum leo ipsi: Quis te, ô optima, diuidere sic docuit? Ea inquit, asini calamitas.

Affabulatio.

Fabula significat, castigationes hominibus esse aliorum infortunia.

Leo, & Vrsus.

LEo & Vrsus simul magnum nacti hinnulum, de eo pugnabant. Grauiter igitur à seipsis affecti, vt ex multâ pugnâ etiam vertigine corriperentur, defatigati iacebant. Vulpes autem circum circa eundo, vbi prostratos eos vidit, & hinnulum in medio iacentem, hunc per medios vtrosque percur-

μοῦσα καὶ ἁρπάσασα· φεύγουσα ᾤχετο. οἱ δὲ βλέποντες μὲν αὐτὴν μὴ δυνάμενοι δὲ ἀναστῆναι, δείλαιοι ἡμεῖς. εἶπεν, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἄλλων κοπιώντων ἄλλοι κερδαίνουσιν.

Μύρμηξ καὶ Περιστερά.

Μύρμηξ διψήσας κατελθὼν εἰς πηγὴν, παρασυρεὶς ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἀπεπνίγετο. Περιστερὰ δὲ τοῦτο θεασαμένη, κλῶνα δένδρου περιελοῦσα εἰς τὴν πηγὴν ἔρριψεν, ἐφ' οὗ καὶ καθίσας ὁ μύρμηξ διεσώθη. Ἰξευτὴς δέ τις κατὰ τοῦτο τοὺς καλάμους συνθεὶς ἐπὶ τὸ τὴν περιστερὰν συλλαβεῖν ᾔει. τοῦτο δ' ὁ μύρμηξ ἑωρακὼς τὸν τοῦ ἰξευτοῦ πόδα ἔδακεν. ὁ δὲ ἀλγήσας, τούς τε καλάμους ἔρριψε καὶ τὴν περιστερὰν αὐτίκα φυγεῖν ἐποίησεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ τοῖς εὐεργέταις χάριν ἀποδιδόναι.

Νυκτε-

rens rapuit, fugiénsq; abijt. At illi videbant quidem ipsam, sed quia non poterant surgere : Nos miseros, dicebant, quòd vulpi laborauimus.

Affabulatio.

Fabula significat, alijs laborantibus alios lucrari.

Formica, & Columba.

FOrmica sitiens descendit in fontem, ac tracta à fluxu, suffocabatur. Columba verò hoc viso, ramum arboris decerptum in fontem proiecit, super quo sedendo formica euasit. Auceps autem quidam, post hoc, calamis compositis ad columbam comprehendendam ibat. Hoc autem viso formica aucupis pedem momordit, qui dolens & calamos proiecit, & vt columba statim fugeret autor fuit.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere benefactoribus gratiam referre.

Νυκτερὶς καὶ Βάτος καὶ Αἴθυια.

Νυκτερὶς καὶ βάτος καὶ αἴθυια ἑταιρείαν ποιησάμενοι, ἐμπορικὸν διέγνωσαν βίον ζῆν. ἡ μὲν οὖν νυκτερὶς ἀργύριον δανεισαμένη, καθῆκεν εἰς τὸ μέσον, ἡ δὲ βάτος ἐσθῆτα μεθ' ἑαυτῆς ἔλαβεν. ἡ δὲ αἴθυια τρίτη χαλκὸν, καὶ ἀπέπλευσαν. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεὼς περιτραπείσης, πάντα ἀπολέσαντες, αὐτοὶ ἐπὶ τὴν γῆν διεσώθησαν. ἐξ ἐκείνου τοίνυν ἡ μὲν αἴθυια τοῖς αἰγιαλοῖς ἀεὶ παρεδρεύει, μήπου τὸν χαλκὸν ἐκβάλλῃ ἡ θάλαττα. ἡ δὲ νυκτερὶς τοὺς δανειστὰς φοβουμένη, τῆς μὲν ἡμέρας οὐ φαίνεται, νύκτωρ δ' ἐπὶ νομὴν ἔξεισιν. ἡ δὲ βάτος τῆς τῶν παριόντων ἐσθῆτος ἐπιλαμβάνεται, εἴπου τὴν οἰκείαν ἐπιγνοίη ζητοῦσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι περὶ ἃ σπουδάζομεν, τούτοις εἰς ὕστερον περιπίπτομεν.

Νοσῶν καὶ Ἰατρός.

Νοσῶν τις καὶ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ ἐρωτώμενος ὅπως διετέθη, πλέον εἶπε τοῦ δέοντος ἱδρωκέναι. ὁ δὲ ἀγαθὸν ἔφη τοῦτ' εἶναι. ἐκ δευτέρου δὲ παρ' αὐτοῦ πάλιν ἐρωτηθεὶς, ὅπως

Veſpertilio, & Rubus, & Mergus.

Veſpertilio, & rubus, & mergus initâ ſocietate mercatoriam decreuerunt vitam agere. Itaq; veſpertilio argentum mutuatus, depoſuit in mediũ, rubus veſtem ſecum accepit, mergus tertius æs, & enauigauerunt. Tempeſtate autem vehementi obortâ, & naui euerſâ, omnibus perditis, ipſi in terram euaſerunt. Ex illo igitur mergus littoribus ſemper aſſidet, num quopiam æs eijciat mare. Veſpertilio verò creditores timens, interdiu non apparet, ſed noctu ad pabulum exit. Rubus prætereuntium veſtiiſ inhæret, quærens ſicubi ſuam cognoſcat.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, in ea, quib⁹ incumbimus, in poſterum nos recidere.

Ægrotus, & Medicus.

Ægrotus quidam à medico rogatus quomodo valuiſſet; Plus, ait, quàm oporteret, ſudaſſe. Ille autem bonum ait hoc eſſe. Secundò verò ab ipſo

ἔχει, φρίκῃ συσχεθεὶς, εἶπε, σφοδρῶς διατετινάχθαι. ὁ δὲ καὶ τοῦτ' ἀγαθὸν ἔφησεν εἶναι. ἐκ δὲ τρίτων αὖθις, ὅπως διεγένετο, εἶπεν, ὑδέρῳ περιπεπτωκέναι. ὁ δὲ καὶ τοῦτο πάλιν ἀγαθὸν εἶπεν εἶναι. εἶτα τῶν οἰκείων τινὸς αὐτὸν ἐρωτήσαντος, ὅπως ἔχεις; ἐγὼ εἶπεν, ὦ οὗτος, ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν ἀπόλλυμαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι μάλιστα τῶν ἀνθρώπων δυσχεραίνομεν, τοὺς πρὸς χάριν ἀεὶ βουλομένους λέγειν.

Ὄνος καὶ Κηπωρός.

ὌΝΟΣ ὑπηρετούμενος κηπωρῷ, ἐπειδὴ ὀλίγα μὲν ἤσθιε, πλεῖστα δ' ἐμόχθει, ηὔξατο τῷ Διὶ ὥστε τοῦ κηπωροῦ ἀπαλλαγεὶς ἑτέρῳ ἀπεμπωληθῆναι δεσπότῃ. τοῦ δὲ Διὸς ἐπακούσαντος, καὶ κελεύσαντος αὐτὸν κεραμεῖ πραθῆναι, πάλιν ἐδυσφόρει πλέον ἢ πρότερον, ἀχθοφορῶν, καὶ τόν τε πηλὸν, καὶ τὰς κεράμους κομίζων. πάλιν οὖν ἀμεῖψαι τὸν δεσπότην ἱκέτευε, καὶ βυρσοδέψῃ. ἀπεμπωλεῖται εἰς χείρονα τοίνυν τῶν προτέρων δεσπότην ἐμπεσὼν, καὶ ὁρῶν

τὰ

iterum rogatus quomodo habuisset, horrore correptum, ait, valdè concussũ fuisse. Ille & hoc bonum esse ait. Tertiò rursum rogatus quomodo valuisset, ait, in intercutem incidisse. Ille & hoc rursus bonum ait esse. Inde ex domesticis quodam ipsum rogante. Vt habes? Ego, ait, heus tu, præ bonis pereo.

Affabulatio.

Fabula significat, maximè ex hominibus odio nobis haberi, qui ad gratiam semper loqui student.

Asinus, & Hortulanus.

ASinus seruiens olitori, quoniam parum comedebat, plurimum laborabat, precatus est Iouem, vt ab olitore liberatus, alteri venderetur domino. Quum Iupiter exoratus, iussisset ipsum figulo vendi, iterum iniquiore animo perferebat quàm priùs, onera, & cœnum, & tegulas ferens. Rursus igitur vt mutaret dominum rogauit, & coriario venundatus est. Peiorem itaque prioribus herum nactus, & vi-

τὰ παρ' αὐτοῦ προαπολόμενα, μετὰ στεναγμῶν ἔφη, οἴμοι τῷ ταλαιπώρῳ, βέλτιον ἦν μοι παρὰ τοῖς προτέροις δεσπόταις μένειν. οὗτος γὰρ, ὡς ὁρῶ, καὶ τὸ δέρμα μου κατεργάσεται.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα τοὺς προτέρους δεσπότας οἰκέται ποθοῦσιν, ὅταν τῶν δευτέρων λάβωσι πεῖραν.

Ὀρνιθοθήρας καὶ Κορυδαλός.

ΟΡνιθοθήρας ὄρνισιν ἵστη παγίδας, κορυδαλὸς δὲ τοῦτον πόρρωθεν ἰδὼν, ἐπυνθάνετο, τί ποτ' ἐργάζοιτο; τοῦ δὲ πόλιν κτίζειν φαμένου, εἶτα δὲ πορρωτέρω ἀποχωρήσαντος καὶ κρυβέντος, ὁ κορυδαλὸς τοῖς τοῦ ἀνδρὸς λόγοις πιστεύσας, προσελθὼν εἰς τὸν βρόχον ἑάλω, τοῦ δὲ ὀρνιθοθήρου ἐπιδραμόντος, ἐκεῖνος εἶπεν, ὦ οὗτος εἰ τοιαύτην πόλιν κτίζεις, οὐ πολλοὺς εὑρήσεις ἐνοικοῦντας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τότε μάλιστα οἶκοι καὶ πόλεις ἐρημοῦνται, ὅταν οἱ προεστῶτες χαλεπαίνουσιν.

Λα-

& videns quæ ab eo fierent, suspirando ait: Hei mihi misero, melius erat mihi apud priores heros manere, hic enim, vt video, & pellem meam conficiet.

Affabulatio.

Fabula significat, tunc maximè priores dominos à famulis expeti, quum de secundis periculum fecerint.

Auceps, & Galerita.

AVceps auibus struxerat laqueos, galerita verò hunc procul videns, rogauit, quidnam faceret? eo vrbem cōdere dicente, deinde procul regresso, & abscondito, galerita viri verbis credens accessit ad cassem & capta est. At aucupe accurrente, illa dixit: Heus tu, si talem vrbem condis, non multos inuenies incolentes.

Affabulatio.

Fabula significat, tunc maximè domos & vrbes desolari, quum præfecti mo esti fuerint.

Lepo-

Λαγωοὶ καὶ Βάτραχοι.

ΟΙ λαγωοί ποτε συνελθόντες, τὸν ἑαυτῶν πρὸς ἀλλήλους ἀπεκλαίοντο βίον, ὡς ἐπισφαλὴς εἴη, καὶ δειλίας πλέως. καὶ γὰρ καὶ ὑπ' ἀνθρώπων καὶ κυνῶν καὶ ἀετῶν καὶ ἄλλων πολλῶν ἀναλίσκονται. βέλτιον οὖν εἶναι θανεῖν ἅπαξ, ἢ διὰ βίου τρέμειν. τοῦτο τοίνυν κυρώσαντες, ὥρμησαν κατὰ τ' αὐτὸν εἰς τὴν λίμνην, ὡς εἰς αὐτὴν ἐμπεσούμενοι καὶ ἀποπνιγησόμενοι. τῶν δὲ καθημένων κύκλῳ τῆς λίμνης βατράχων, ὡς τὸν τοῦ δρόμου κτύπον ᾔσθοντο, εὐθὺς εἰς ταύτην εἰσπηδησάντων, τῶν λαγωῶν τις ἀγχινούστερος εἶναι δοκῶν τῶν ἄλλων, ἔφη, στῆτε ἑταῖροι, μηδὲν δεινὸν ὑμᾶς αὐτοὺς διαπράξητε, ἤδη ὡς ὁρᾶτε, καὶ ἡμῶν ἕτερ' ἐστὶ ζῶα δειλότερα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ δυστυχοῦντες, ἐξ ἑτέρων χείρονα πασχόντων παραμυθοῦνται.

Ὄνος καὶ Ἵππος.

ΟΝΟΣ ἵππον ἐμακάριζεν, ὡς ἀφθόνως τρε-

Lepores, & Ranæ.

LEpores aliquando in vnum profecti, sui ipsorum deplorabant vitam, quòd foret periculis obnoxia, & timoris plena. se enim ab hominibus, & canibus, & aquilis, & alijs multis consumi. Melius itaque esse mori semel, quàm toto vitæ tempore timere. Hoc igitur confirmato, impetum fecerunt simul in paludem, quasi in eam delapsuri, & suffocandi. Sed quum ranæ, quæ circum paludem sedebant, cursûs strepitu percepto illicò in hanc insiluissent, ex leporibus quidam sagacior esse visus alijs, ait: Sistite, ô socij, nihil graue in vos ipsi molimini: iam, vt videtis, & nobis alia sunt animalia timidiora.

Affabulatio.

Fabula significat, miseros grauioribus aliorum consolari calamitatibus.

Asinus, & Equus.

ASinus equum beatũ putabat, quòd abundè

τρεφόμενον καὶ ἐπιμελῶς, αὐτὸς μηδ' ἀχύρων ἅλις ἔχων, καὶ ταῦτα πλεῖστα ταλαιπωρῶν. ἐπεὶ δὲ καιρὸς ἐπέστη πολέμου, καὶ ὁ στρατιώτης ἔνοπλον ἀνέβη τὸν ἵππον πανταχόσε τοῦτον ἐλαύνων, καὶ δὴ καὶ μέσον τῶν πολεμίων εἰσήλασε, καὶ ὁ ἵππος πληγεὶς ἔκειτο. ταῦτα ἑωρακὼς ὁ ὄνος τὸν ἵππον μεταβαλλόμενος ἐταλάνιζεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ τοὺς ἄρχοντας καὶ πλουσίους ζηλοῦν, ἀλλὰ τὸν κατ' ἐκείνων φθόνον καὶ τὸν κίνδυνον ἀναλογιζομένους τὴν πενίαν ἀγαπᾶν.

Ἔλαφος καὶ Ἄμπελος.

Ἔλαφος κυνηγοὺς φεύγουσα, ὑπ' ἀμπέλῳ ἐκρύβη. παρελθόντων δ' ὀλίγον ἐκείνων, ἡ ἔλαφος τελέως ἤδη λαθεῖν δόξασα, τῶν τῆς ἀμπέλου φύλλων ἐσθίειν ἤρξατο. τούτων δὲ σειομένων οἱ κυνηγοὶ ἐπιστραφέντες, καὶ ὅπερ ἦν ἀληθὲς, νομίσαντες τῶν ζώων ὑπὸ τοῖς φύλλοις τὶ κρύπτεσθαι, βέλεσιν ἀνεῖλον τὴν ἔλαφον. ἡ δὲ θνήσκουσα τοιαῦτ' ἔλεγε· δίκαια πέπονθα, οὐ γὰρ ἔδει τὴν σώσασάν με λυμαίνεσθαι.

Ἐπι-

abundè nutriretur & accuratè, cùm ipse neq; palearum satis haberet, idque plurimùm defatigatus. Cùm autē tempus institit belli, miles armatum ascendit equum, hùc illuc ipsum impellens. Cæterùm & in medios hostes insiliuit, & equus vulneratus iacebat. His visis asinus, equum mutatâ sententiâ miserum existimabat.

Affabulatio.

Fabula significat, non oportere principes & diuites æmulari, sed inuidiâ in illos, & periculo consideratis paupertatem amare.

Cerua, & Vitis.

CErua venatores fugiēs, sub vite delituit. Cùm prętereijssent autem parumper illi, cerua prorsus iam latere arbitrata, vitis folia depasci incepit. Illis verò agitatis, venatores conuersi, & quod erat, verū arbitrati animal aliquod sub foliis occultari, sagittis cōfecerunt ceruam. Hæc autem moriens talia dicebat: iusta passa sum: non enim offendere oportebat quæ me seruârat.

Affa-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἀδικοῦντες τοὺς εὐεργέτας ὑπὸ θεοῦ κολάζονται.

Ὄνος καὶ Λέων.

Ὄνῳ ποτὲ ἀλεκτρυὼν συνεβόσκετο. Λέοντος δ' ἐπελθόντος τῷ ὄνῳ, ὁ ἀλεκτρυὼν ἐφώνησε, καὶ ὁ μὲν λέων (φασὶ γὰρ τοῦτον τὴν ἀλεκτρυόνος φωνὴν φοβεῖσθαι) ἔφυγεν. ὁ δ' ὄνος νομίσας δι' αὐτὸν πεφοβῆσθαι, ἐπέδραμεν εὐθὺς τῷ λέοντι. ὡς δὲ πόρρω τοῦτον ἐδίωξεν, ἔνθα μηκέτι ἡ τοῦ ἀλεκτρυόνος ἐφικνεῖτο φωνή, στραφεὶς ὁ λέον κατεθοινήσατο. ὁ δὲ θνήσκων ἐβόα, ἄθλιος ἐγὼ καὶ ἀνόητος, πολεμιστῶν γὰρ μὴ ὢν γονέων, τίνος χάριν εἰς πόλεμον ἐξωρμήθην;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταπεινουμένοις ἐπίτηδες τοῖς ἐχθροῖς ἐπιτίθενται, καὶ οὕτως ὑπ' ἐκείνων ἀπόλλυνται.

Μελιττουργός.

Εἰς μελιττουργεῖόν τις εἰσελθὼν τοῦ κεκτημένου ἀπόντος, τὸ κηρίον ἀφείλετο. ὁ

δὲ

Affabulatio.

Fabula significat, qui iniuriâ benefactores afficiunt, à Deo puniri.

Asinus, & Leo.

CVm Asino gallus aliquando pascebatur. Leone autem aggresso asinum, gallus exclamauit, & leo (aiunt enim hunc galli vocem timere) fugit. At asinus ratus propter se fugisse, aggressus est statim leonem. Vt verò procul hunc persecutus est, quò non ampliùs galli perueniebat vox, conuersus leo deuorauit. Hic verò moriens clamabat: Me miserum & dementem, Ex pugnacibus enim non natus parentibus, cuius gratiâ in aciem irrui?

Affabulatio.

Fabula significat, plerosq; homines inimicos, qui se de industriâ humiliarũt, aggredi, atque ita ab illis occidi.

Apiarius.

IN mellarium ingressus quidam, domino absente, fauum abstulit.

δὲ ἐπανελθὼν, ἐπειδὴ τὰς κυψέλας εἶδεν ἐρήμους, εἰσήκει τὸ κατ᾽ αὐτὰς διερευνώμενος. αἱ δὲ μέλισσαι ἀπὸ τῆς νομῆς ἐπανήκουσαι ὡς κατέλαβον αὐτὸν, τοῖς κέντροις ἔπαιον, καὶ τὰ χείριστα διετίθουν. ὁ δὲ πρὸς αὐτὰς κάκιστα ζῶα, τὸν μὲν κλέψαντα ὑμῶν τὰ κηρία ἀθῷον ἀφήκατε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐπιμελόμενον ὑμῶν πλήττετε;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω τῶν ἀνθρώπων τινὲς δι᾽ ἄγνοιαν τοὺς ἐχθροὺς μὴ φυλαττόμενοι, τοὺς φίλους ὡς ἐπιβούλους ἀπωθοῦνται.

Ἀλκυών.

Ἀλκυὼν ὄρνις ἐστὶ φιλέρημος, ἀεὶ τῇ θαλάττῃ διαιτωμένη. ταύτην λέγεται τὰς τῶν ἀνθρώπων θήρας φυλαττομένην, ἐν σκοπέλοις παραθαλαττίοις νεοττοποιεῖσθαι. καὶ δήποτε τίκτειν μέλλουσα, ἐνεοττοποιήσατο. ἐξελθούσης δὲ ποτὲ αὐτῆς εἰς νομὴν, συνέβη τὴν θάλασσαν ὑπὸ λάβρου κυματωθεῖσαν πνεύματος, ὑπεραρθῆναι τῆς καλιᾶς καὶ ταύτην ἐπικλύσασαν, τοὺς νεοττοὺς διαφθεῖραι. ἡ δ᾽ ἐπανελθοῦσα, καὶ γνοῦσα τὸ πραχθὲν,

εἶπε,

Hic autē reuersus, vt alueolos vidit inanes, stans quod in his erat perscrutabatur. Apes autem è pastu redeūtes, vt deprehenderunt ipsum, aculeis percutiebant, pessiméque tractabant. Hic autem ad eas, ô pessimæ animantes, furatum vestros fauos illæsum dimisistis, me verò satagentem vestri percutitis?

Affabulatio.

Fabula significat, sic hominum quosdam per imprudentiam inimicos non cauere, amicos autem vt insidiatores repellere.

Alcedo.

ALcedo auis est solitaria, semper in mari vitam degens. Hanc aiunt, hominum venationes cauentem, in scopulis maritimis nidum ædificare. Cæterùm aliquando paritura, nidum fecit. Egressâ autem eâ ad pabulum, euenit mare à vehementi concitatum vento eleuari supra nidum, atque hoc submerso, pullos perdere. Hæc reuersa, re cognitâ, ait: Me mise-

εἶπεν, δειλαία ἔγωγε, ἥτις τὴν γῆν ὡς ἐπίβουλον φυλαττομένη, ἐπὶ ταύτην κατέφυγον, ἥ μοι πολλῷ γέγονεν ἀπιστοτέρα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔνιοι τοὺς ἐχθροὺς φυλαττόμενοι, λανθάνουσι πολλῷ χαλεπωτέροις τῶν ἐχθρῶν φίλοις ἐμπίπτοντες.

Ἀνὴρ καὶ Γυνή.

Ἔχων τις γυναῖκα πρὸς τοὺς κατ' οἶκον ἅπαντας ἀπεχθῶς ἔχουσαν, ἠβουλήθη γνῶναι εἰ καὶ πρὸς τοὺς πατρῴους οἰκέτας οὕτω διάκειται. διὸ δὴ καὶ μεθ' εὐλόγου προφάσεως πρὸς τὸν αὐτῆς ἀποστέλλει πατέρα, μετὰ δ' ὀλίγας ἡμέρας ἐπανελθούσης αὐτῆς, ἐπυνθάνετο, πῶς πρὸς τοὺς ἐκεῖ διεγένετο. τῆς δὲ φαμένης, ὡς οἱ βουκόλοι καὶ οἱ ποιμένες με ὑπεβλέποντο, πρὸς αὐτὴν ἔφη, ἀλλ' ὦ γύναι, εἰ τούτοις ἀπεχθάνῃ· οἳ ὄρθρου μὲν τὰς ποίμνας ἐξελαύνουσιν, ὀψὲ δὲ εἰσίασι, τί χρὴ προσδοκᾶν περὶ τούτων, οἷς πᾶσαν συνδιέτριβες τὴν ἡμέραν;

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω πολλάκις ἐκ τῶν

μι-

ram, quæ terram vt inſidiatricem cauens, ad hoc confugi quod mihi longè eſt inſidius.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, homines etiam quoſdam ab inimicis cauendo, ignaros in multo grauiores inimicis amicos incidere.

Maritus & Vxor.

Habens quidam vxorem, quæ domeſticis omnib' inimica erat, voluit ſcire an etiã erga paternos domeſticos ita afficeretur: quapropter cum rationabili prætextu ad ſuum ipſam miſit patrem. Paucis verò pòſt diebus, eâ reuerſâ, rogauit quomodo erga illos habuiſſet? Hæc verò cum dixiſſet, bubulci & paſtores me ſuſpectabant, ad eam ait: Sed, ô vxor, ſi eos odiſti, qui manè greges agunt, ſerò autem reuertuntur, quid ſperare oportet in ijs, quibuſcum toto conuerſaris die?

Affabulatio.

Fabula ſignificat, ſic ſæpe ex

μικρῶν τὰ μεγάλα, καὶ τῶν προδήλων τὰ ἄδηλα γνωρίζεται.

Ἔριφος καὶ Λύκος.

Ἔριφος ὑστερήσασα τῆς ποίμνης, ὑπὸ λύκου κατεδιώκετο, ἐπιστραφεῖσα δὲ πρὸς αὐτὸν, εἶπεν, ὦ λύκε, ἐπεὶ πέπεισμαι ὅτι σὸν βρῶμα γενήσομαι, ἵνα μὴ ἀηδῶς ἀποθάνω, αὔλησον πρῶτον ὅπως ὀρχήσωμαι. τοῦ δὲ λύκου αὐλοῦντος, καὶ τῆς ἐρίφου ὀρχουμένης οἱ κύνες ἀκούσαντες τὸν λύκον ἐδίωκον. ὁ δὲ ἐπιστραφεὶς τῇ ἐρίφῳ φησὶ, δικαίως ταῦτά μοι γίνεται. ἔδει γάρ με μάγειρον ὄντα, αὐλητὴν μὴ μιμεῖσθαι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ τῶν μὲν πρὸς ἃ πεφύκασιν ἀμελοῦντες, τὰ δὲ ἑτέρων ἐπιτηδεύειν πειρώμενοι, δυστυχίαις περιπίπτουσιν.

Κιθαρῳδός.

Κιθαρῳδὸς ἀφυὴς ἐν οἴκῳ κεκονιαμένῳ συνήθως ᾄδων, καὶ ἀντηχούσης αὐτῷ τῆς φωνῆς ᾠήθη σφόδρα εὔφωνος εἶναι. καὶ δὴ ἐπαρθεὶς ἐπὶ τούτῳ, ἔγνω δεῖν καὶ θεά-

τρῳ

paruis magna,& ex manifeftis incerta cognofci.

Hœdus & Lupus.

Hœdus derelictus à grege perfequẽte lupo, conuerfus ad eum, dixit, ô lupe, quoniam credo me tuum cibum futurũ, ne iniucundè moriar, cane tibiâ primùm, vt faltem. Lupo autem canente tibiâ, atque hœdo faltante, canes cùm audiuiffent, lupum perfecuti funt. hic conuerfus, hœdo inquit: Meritò hæc mihi fiunt: oportebat enim me, cocus cùm fim, tibicinem non agere.

Affabulatio.

Fabula fignificat, qui ea, quibus naturâ apti funt, negligunt, quæ verò aliorum funt exercere conantur, in infortunia incidere.

Citharœdus.

Citharœdus rudis in domo calce incruftatâ, vt folebat, canens, & contra refonante in fe voce, putabat fe valde canorum effe. Itaque ob id elatus cogitauit etiam theatro fefe

τρῷ ἑαυτὸν ἐπιδεῖναι. ἀφικόμενος δ' ἐπιδείξαντος, καὶ κακῶς ᾄδων πάνυ, λίθοις αὐτὸν ἐξώσαντες ἀπήλασαν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τῶν ῥητόρων ἔνιοι ἐν ταῖς σχολαῖς δοκοῦντες εἶναί τινες, ὅταν ἐπὶ τὰς πολιτείας ἀφίκωνται, οὐδενὸς ἄξιοί εἰσι.

Κολοιὸς καὶ περιστεραί.

Κολοιὸς ἔν τινι περιστερεῶνι περιστερὰς ἰδὼν καλῶς τρεφομένας, λευκάνας ἑαυτὸν ἦλθεν, ὡς καὶ αὐτὸς τῆς αὐτῆς διαίτης μεταληψόμενος. αἱ δὲ μέχρι μὲν ἡσύχαζεν, οἰόμεναι περιστερὰν αὐτὸν εἶναι, προσίεντο. ἐπεὶ δέ ποτε ἐκλαθόμενος ἐφθέγξατο, τηνικαῦτα τὴν αὐτοῦ γνοῦσαι φύσιν ἐξήλασαν παίσασαι, καὶ ὃς ἀποτυχὼν τῆς ἐνταῦθα τροφῆς ἐπανῆκε πρὸς τοὺς κολοιοὺς πάλιν. κἀκεῖνοι διὰ τὸ χρῶμα αὐτὸν οὐκ ἐπιγνόντες, τῆς μεθ' αὐτῶν διαίτης ἀπεῖρξαν, ὥστε δυεῖν ἐπιθυμήσαντα, μηδετέρας τυχεῖν.

committere oportere. Profectus verò ad ſe oſtendendum, quum malè admodum caneret, lapidibus ipſum exploſum abegerunt.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, ſic ex rhetoribus quoſdam, qui in ſcholis videntur eſſe aliqui, cùm ad rés publicas ſe conferunt, nullius pretij eſſe.

Monedula & Columbæ.

MOnedula in columbario quodam colũbis viſis bene nutritis, dealbauit ſeſe, iuítque vt & ipſa eodem cibo impertiretur. Hæ verò donec tacebat, ratæ eam eſſe columbam, admiſerunt. Sed cùm aliquando oblita vocem emiſiſſet, tunc eius cognitâ naturâ, expulerunt percutiendo, eáque priuata eo cibo redijt ad monedulas rurſum. Et illæ ob colorem cum ipſam non noſſent, à ſuo cibo abegerunt, vt duorum appetens, neutro potiretur.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ καὶ ἡμᾶς τοῖς ἑαυτῶν ἀρκεῖσθαι, λογιζομένους, ὅτι ἡ πλεονεξία, πρὸς τὸ μηδὲν ὠφελεῖν, ἀφαιρεῖται καὶ τὰ προσόντα πολλάκις.

Κολοιός.

Κολοιόν τις συλλαβὼν, καὶ δήσας αὐτοῦ τὸν πόδα λίνῳ, τῷ ἑαυτοῦ παρέδωκε παιδί. ὁ δὲ μὴ ὑπομείνας τὴν μετ᾽ ἀνθρώπων δίαιταν, ὡς πρὸς ὀλίγον ἀδείας ἔτυχε, φυγὼν ἧκεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ καλιάν. περιειληθέντος δὲ τοῦ δεσμοῦ τοῖς κλάδοις, ἀποπτῆναι μὴ δυνάμενος, ἐπειδὴ ἀποθνήσκειν ἔμελλε, πρὸς ἑαυτὸν ἔφη· δείλαιος ἔγωγε, ὃς τὴν παρ᾽ ἀνθρώποις μὴ ὑπομείνας δουλείαν, ἔλαθον ἐμαυτὸν τῆς ζωῆς στερήσας.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τινὲς ἔσθ᾽ ὅτε μετρίων κινδύνων ἑαυτοὺς βουλόμενοι ῥύσασθαι, εἰς μείζους περιπίπτουσιν.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, oportere & nos noſtris contentos eſſe, conſiderantes habendi cupiditatem præterquam quod nihil iuuat, auferre & quæ adſunt bona.

Monedula.

MOnedulam quum quis cepiſſet, & pedem alligaſſet filo, ſuo tradidit filio. Hæc non ferendo victum inter homines, vbi parumper libertatem nacta eſt, fugit, in ſuúmque nidum ſe contulit. Circumuoluto verò ramis vinculo, euolare haud valens, quum moritura eſſet, ſecum loquebatur: Me miſeram, quæ apud homines non ferens ſeruitutem, incautè me vitâ priuaui.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, nonnunquam quoſdam, dum ſe à mediocribus ſtudent periculis liberare, in maiora incidere.

Ὄνος καὶ Ἀλώπηξ.

ΟΝΟΣ καὶ ἀλώπηξ κοινωνίαν συνθέμενοι πρὸς ἀλλήλους ἐξῆλθον εἰς ἄγραν. Λέοντος δ' αὐτοῖς περιτυχόντος ὁ ἀλώπηξ τὸν ἐπηρτημένον ὁρῶσα κίνδυνον, προσελθοῦσα τῷ λέοντι, παραδώσειν αὐτῷ τὸν ὄνον ὑπέσχετο, ἐὰν αὐτῇ τὸ ἀκίνδυνον ἐπαγγέλληται. τοῦ δὲ ἀπολύσειν αὐτὴν φήσαντος, ἐκείνη παραγαγοῦσα τὸν ὄνον, εἴς τινα πάγην ἐμπεσεῖν παρεσκεύασε. καὶ ὁ λέων ὁρῶν ἐκεῖνον φεύγειν μὴ δυνάμενον, πρώτην τὴν ἀλώπεκα συνέσχεν, εἶθ' οὕτως ἐπὶ τὸν ὄνον ἐτράπη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τοῖς κοινωνοῖς ἐπιβουλεύοντες, λανθάνουσι πολλάκις καὶ αὐτοὺς προσαπολοῦντες.

Ἄνθρωπος καὶ Σάτυρος.

ΑΝΘρωπός τις πρὸς σάτυρον φιλίαν ποιησάμενος, συνεστίων ἦν αὐτῷ. χειμῶνος δὲ καὶ ψύχους γενομένου, ὁ ἄνθρωπος τὰς χεῖρας αὐτοῦ προσφέρων τῷ στόματι ἀπέπνει. τοῦ δὲ σατύρου ἐπερωτήσαντος, δι' ἣν αἰτίαν τοῦτο πράττει, ἔφη, τὰς χεῖράς μου θερμαίνω ἐκ τοῦ κρύους. μετὰ μικρὸν δὲ ἐδεσ-

Aſinus & Vulpes.

Aſinus & vulpes, initâ inter ſe ſocietate, exiuerũt ad venationem. Leo verò quum occurriſſet ipſis, vulpes imminens periculum videns profecta ad leonem, tradituram ei aſinum pollicita eſt, ſi ſibi impunitatem promiſerit. Qui quum dimiſſuram eam dixiſſet, illa adducto aſino in caſſes quoſdam vt incideret, fecit. Sed leo videns illum fugere minimè poſſe, primam vulpem comprehendit, deinde ſic ad aſinum verſus eſt.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eos, qui ſocijs inſidiantur, ſæpe & ſeipſos neſcios perdere.

Homo & Satyrus.

Homo quidam cum Satyro initâ ſocietate, vnà cum eo comedebat. Hiems verò & frigus cùm acceſſiſſet, homo manus ſuas admotas ori afflabat. Rogante autem Satyro, quam ob cauſam hoc faceret, ait: Manus meas calefacio propter frigus.

δὲ ἐδέσματος θερμοῦ προσενεχθέντος, ὁ ἄνθρωπος προσφέρων τῷ στόματι ἐφύσα αὐτό. πυνθανομένου δὲ πάλιν διὰ τὴν αἰτίαν τοῦτο πράττει, ἔφη, τὸ ἔδεσμα καταψύχω. ὑπολαβὼν δὲ ὁ σάτυρος, ἀλλ᾽ ἔγωγε, ἔφη, ἀπὸ τοῦ νῦν ἀποτάσσομαί σου τῆς φιλίας, ὅτι ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος τὸ θερμὸν καὶ ψυχρὸν ἐξάγεις.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι δεῖ φεύγειν ἡμᾶς τὰς φιλίας, ὧν ἀμφίβολός ἐστιν ἡ διάθεσις.

Ἀλώπηξ καὶ Δρυοτόμος.

Ἀλώπηξ κυνηγοὺς φεύγουσα καὶ ἐν ἐρημίᾳ πολὺν δρόμον ἀνύουσα ἄνδρα δρυοτόμον εὑρίσκει ἐν ταύτῃ, ὃν καθικέτευε τοῦ κρύψαι αὐτήν. τοῦ δὲ ὑποδείξαντος αὐτῇ τὴν ἑαυτοῦ καλύβην εἰσελθοῦσα ἐκρύπτετο εἰς τὰς γωνίας. τῶν δὲ κυνηγετῶν ἐλθόντων, καὶ ἐρωτώντων τὸν ἄνδρα, οὗτος τῇ μὲν φωνῇ ἠρνεῖτο μηδὲν εἰδέναι, τῇ δὲ χειρὶ αὐτοῦ τὸν τόπον ὑπεδείκνυ. οἱ δὲ μὴ προσχόντες, ἀπῆλθον παραχρῆμα. ὡς οὖν εἶδεν αὐτοὺς ἡ ἀλώπηξ παρελθόντας, ἐξῆλθεν οὐ προσφωνοῦσα. μεμφομένου δὲ αὐτὴν ἐκείνου, ὡς σωθεῖ-

Sed paulò pòſt edulio calido allato homo admotum ori inſufflabat ipſum. Rogante rurſus, quare id faceret, ait, ferculum frigefacio. Suſcepto ſermone Satyrus: Sed ego, ait, poſthac renuncio tuam amicitiam: quia ex eodem ore & calidum emittis, & frigidum.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, fugere nos amicitias oportere, quarum anceps eſt affectio.

Vulpes & Lignator.

VVlpes venatores fugiens, & in deſerto multâ decurſâ viâ, virum lignatorem in eo inuenit, cui ſupplicabat vt ſe abſconderet. A quo ei oſtenſo ſuo tugurio, ingreſſa delituit in angulis. At venatoribus profectis, & virum rogantibus, hic voce quidem negabat ſcire quidquam, ſed manu locum eius demonſtrabat. Hi verò quum non aduertiſſent, confeſtim abiêre. Vt igitur vidit eos vulpes præterijſſe, exiuit nihil alloquuta. Illo autem ipſam accuſante, quòd ſeruata à ſe gratias

σωθεῖσαν μὲν δι' αὐτοῦ, χάριτας δὲ αὐτῷ οὐκ ὁμολογοῦσαν, ἡ ἀλώπηξ ἐπιστραφεῖσα ἔφη, ὦ οὗτος, ἀλλ' ἔγωγε ᾔδειν ἄν σοι χάριτας, εἰ τοῖς λόγοις ὅμοια καὶ τὰ ἔργα τῆς χειρὸς, καὶ τοὺς τρόπους εἶχες.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς χρηστὰ μὲν ἐπαγγελλομένους τοῖς λόγοις, ἐναντία δὲ ποιοῦντας τοῖς ἔργοις.

Ἄνθρωπος καὶ Κύων.

ἌΝθρωπός τις ἡτοίμαζε δεῖπνον, ἑστιάσων τινὰ τῶν φίλων αὐτοῦ καὶ οἰκείων. ὁ δὲ κύων αὐτοῦ ἄλλον κύνα ἐκάλει, λέγων, ὦ φίλε, δεῦρο συνδείπνησόν μοι. ὁ δὲ προσελθὼν, χαίρων ἵστατο, βλέπων τὸ μέγα δεῖπνον, βοῶν ἐν τῇ καρδίᾳ, βαβαὶ, πόση μοι χαρὰ ἄρτι ἐξαπιναίως ἐφάνη; τραφήσομαί τε γὰρ, καὶ εἰς κόρον δειπνήσω ὥστε με αὔριον μηδαμοῦ γε πεινᾶσαι. ταῦτα καθ' ἑαυτὸν λέγοντος τοῦ κυνὸς καὶ ἅμα σείοντος τὴν κέρκον, ὡς δὴ εἰς τὸν φίλον θαρροῦντος, ὁ μάγειρος ὡς εἶδε τοῦτον ὧδε κἀκεῖσε τὴν κέρκον περιστρέφοντα, κατασχὼν τὰ σκέλη αὐτοῦ, ἔρριψε παραχρῆμα ἔξωθεν τῶν θυρίδων. ὁ δὲ κατιὼν, ἀπῄει

sibi non ageret, vulpes conuersa, inquit: Heus tu, ego verò egissem tibi gratias, si verbis similes & manuum gestus & mores habuisses.

Affabulatio.

Fabula in eos qui verbis quidem vtilia promittunt, sed contrà rebus faciunt.

Homo & Canis.

HOmo quidam parabat cœnã, accepturus amicum quendam suum & familiarem. Canis item ipsius alium inuitans canem dicebat: ô amice veni, cœna vnà mecum. Is cùm accessisset, lætus astabat, magnam spectans cœnam, secum loquens: Papæ, quanta mihi lætitia nuper derepente oblata est? nam & nutriar, & ad satietatem cœnabo, ita vt nullo modo cras esuriam. Hæc secum cùm diceret canis, simúlque moueret caudam, vt qui iam amico fideret, coquus vt vidit ipsum huc & illuc caudam circumagentem, arreptis ipsius cruribus, eiecit statim de fenestris. At is quum

deci-

μεγάλως κράζων. τῶν τις δὲ κυνῶν τῶν καθ' ὁδὸν αὐτῷ συναντώντων, ἐπηρώτα, πῶς ἐδείπνησας φίλος; ὁ δὲ πρὸς αὐτὸν ὑπολαβὼν, ἔφη, ἐκ τῆς πολλῆς πόσεως μεθυσθεὶς ὑπὲρ κόρον, οὐδὲ τὴν ὁδὸν αὐτὴν ὅθεν ἐξῆλθον, οἶδα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ θαῤῥεῖν τοῖς ἐξ ἀλλοτρίων εὖ ποιεῖν ἐπαγγελλομένοις.

Ἁλιεύς.

Ἁλιεὺς ἁλιευτικῆς ἄπειρος, λαβὼν αὐλοὺς καὶ δίκτυα, παρεγένετο εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ στὰς ἐπί τινος πέτρας, τὸ μὲν πρῶτον ηὔλει, νομίζων πρὸς τὴν ἡδυφωνίαν τοὺς ἰχθύας ἐφάλλεσθαι. ὡς δ' ἐπὶ πολὺ διατεινόμενος ἤνυεν οὐδὲν, ἀποθέμενος τοὺς αὐλοὺς, ἀναλαμβάνει τὸ ἀμφίβληστρον, καὶ βαλὼν κατὰ τοῦ ὕδατος, πολλοὺς ἰχθύας ἤγρευσεν. ἐκβαλὼν δὲ αὐτοὺς ἀπὸ δικτύου, ὡς εἶδε πηδῶντας, ἔφη, ὦ κάκιστα ζῶα, ὅτε ηὔλουν, οὐκ ὠρχεῖσθε, ὅτε δὲ πέπαυμαι, τοῦτο ποιεῖτε.

Ἐπι-

decidiſſet, abibat vehementer exclamans. Sed canum quidam quum illi in viâ occurriſſet, percontabatur, vt bellè cœnatus es amice? Qui reſpondens ei dixit: Multo potu inebriatus ſupra ſatietatem, ne ipſam quidem viam quâ egreſſus ſum noui.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, non oportere confidere ijs qui ex alienis benefacere pollicentur.

Piſcator.

Piſcator piſcandi rudis, acceptis tibijs ac retibus, perrexit ad mare, & ſtans ſuper petrâ quadam, primùm quidem ſonabat tibijs, exiſtimans ad vocis ſuauitatem piſces aſſalire. Vt verò multùm contendens, nihil profecit, depoſitis tibijs, aſſumit rete, ac iacto in aquam, multum piſcium cepit. Quibus euacuato reti, vt ſalientes vidit, ait: ô peſſimæ animantes, quum ſonabam tibiis, non ſaltabatis: quum verò ceſſaui, id agitis.

Affa-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς τοὺς παρὰ λόγον, καὶ παρὰ καιρόν τι πράττοντας.

Βουκόλος.

Βουκόλος ἀγέλην ταύρων βόσκων, ἀπώλεσε μόσχον. περιελθὼν δὲ πᾶσαν τὴν ἔρημον, διέτριβεν ἐρευνῶν. ὡς δὲ οὐδὲν εὑρεῖν ἠδυνήθη, ηὔξατο τῷ Διΐ, ἂν τὸν λαβόντα μόσχον κλέπτην ἀποδείξῃ, ἔριφον εἰς θυσίαν προσάξειν. καὶ δὴ ἐρχόμενος εἴς τινα δρυμῶνα, εὑρίσκει λέοντα κατεσθίοντα τὸν μόσχον. ἔμφοβος οὖν γενόμενος, καὶ μέγα δειλιάσας, ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, εἶπεν, ὦ δέσποτα Ζεῦ, ἐπηγγειλάμην σοι ἔριφον δώσειν, ἐὰν τὸν κλέπτην εὕρω. νῦν ταῦρόν σοι θύσειν ὑπισχνοῦμαι, ἐὰν τούτου τὰς χεῖρας ἐκφύγω.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἄνδρας δυστυχεῖς, οἵτινες ἀποροῦντες μὲν, εὔχονται εὑρεῖν· εὑρόντες δὲ ζητοῦσιν ἀποφυγεῖν.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui præter rationem & inopportunè aliquid agunt.

Bubulcus.

BVbulcus armentum taurorum paſcens, amiſit vitulum: luſtrando verò omnem ſolitudinem, indagandóq; moram traxit. vbi autem inuenire nihil potuit, precatus eſt Iouem, ſi furem qui vitulum cepit oſtenderit, hœdum in ſacrificium oblaturum. Cæterùm proficiſcens in quercetum quoddam, inuenit à leone deuorari vitulum. Trepidus igitur, & perterrefactus, eleuatis manibus ſuis in cœlum, ait, ô domine Iupiter, promiſeram tibi hœdum me daturum eſſe, ſi furem inuenirem: nunc taurum tibi polliceor ſacrificaturum, ſi huius manus effugero.

Affabulatio.

Fabula in homines infortunatos, qui dum carent, vt inueniant, precantur: cùm inuenerint, quærunt effugere.

Ἀετὸς καὶ Ἀλώπηξ.

Ἀετὸς καὶ Ἀλώπηξ φιλιωθέντες, πλησίον ἀλλήλων οἰκεῖν ἔγνωσαν, βεβαίωσιν φιλίας ποιούμενοι τὴν συνήθειαν. ὁ μὲν οὖν ἐφ' ὑψηλοῦ δένδρου τὴν καλιὰν ἐπήξατο. ἡ δ' ἀλώπηξ ἐν τοῖς ἔγγιστα θάμνοις ἐτεκνοποιήσατο. ἐπὶ νομὴν οὖν ποτε τῆς ἀλώπεκος προσελθούσης ὁ ἀετὸς τροφῆς ἀπορῶν, καταπτὰς ἐπὶ τὴν θάμνον καὶ τὰ τέκνα ταύτης ἀναρπάσας, ἅμα τοῖς αὐτοῦ νεοττοῖς ἐθοινήσατο, ἡ δ' ἀλώπηξ ἐπανελθοῦσα, καὶ τὸ πραχθὲν μαθοῦσα, οὐ τοσοῦτον ἐπὶ τῷ τῶν τέκνων ἠνιάθη θανάτῳ, ὅσον ἐπὶ τὸ τῆς ἀμύνης ἀπόρῳ. χερσαία γὰρ οὖσα πτηνὸν διώκειν οὐχ οἵα τε ἦν. διὸ καὶ πόρρωθεν στᾶσα, τοῦθ' ὃ καὶ τοῖς ἀδυνάτοις ἐστὶν εὔπορον, τῷ ἐχθρῷ κατηρᾶτο. οὐ πολλῷ δ' ὕστερον αἶγά τινων ἐπ' ἀγροῦ θυόντων, καταπτὰς ὁ ἀετὸς μέρος τι τῶν θυμάτων σὺν ἐμπύροις ἄνθραξιν ἥρπασε κἀπὶ τὴν νεοττιὰν ἤγαγεν. ἀνέμου δὲ σφοδροῦ πνεύσαντος τηνικαῦτα, καὶ φλογὸς ἀναδοθείσης ἀπτῆνες ἔτι τυγχάνοντες, ὀπτηθέντες εἰς γῆν κατέπεσον, ἡ δ' ἀλώπηξ

ἐπι-

Aquila & Vulpes.

AQuila & vulpes initâ amicitiâ, propè habitare decreuerunt, amicitiam familiaritate confirmantes. Itaque aquila ſuper altâ arbore nidum affixit. Vulpes verò in proximis arbuſtis filios peperit. Ad pabulum igitur aliquando vulpe profectâ, aquila cibi inopiâ laborans, deuolans in arbuſta, & filios huius abreptos, vnà cum ſuis pullis deuorauit. Vulpes itaque reuerſa & re cognitâ, non tam filiorum triſtata eſt morte, quàm vindictæ inopiâ: quia enim terreſtris eſſet, volucrem perſequi haud poterat. Quare procul ſtans, quod etiam impotentibus eſt facile, inimicæ maledicebat. Non multò autem pòſt, capram quibuſdam in agro ſacrificantibus, deuolans aquila partem victimæ cum ignitis carbonibus rapuit, & in nidum tulit. Vento autē vehementer tunc flante, & flamâ excitatâ, aquilæ pulli inuolucres adhuc cùm eſſent, aſſati in terram deciderunt: Vulpes verò

accur-

ἐπιδραμοῦσα ἐν ὄψει τοῦ ἀετοῦ πάντας κατέφαγεν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φιλίαν παρασπονδοῦντες, κἂν τὴν ἐκ τῶν ἠδικημένων φύγωσι τιμωρίαν δι᾽ ἀσθένειαν, ἀλλὰ τήν γε θείαν δίκην οὐ διακρούσονται.

Ἀετὸς καὶ Κάνθαρος.

Λαγωὸς ὑπ᾽ ἀετοῦ διωκόμενος πρὸς κοίτην κανθάρου κατέφυγε, δεόμενος ὑπ᾽ αὐτοῦ σωθῆναι. ὁ δὲ κάνθαρος ἠξίου τὸν ἀετὸν μὴ ἀνελεῖν τὸν ἱκέτην, ὁρκίζων αὐτὸν κατὰ τοῦ μεγίστου Διός, ἢ μὴν μὴ καταφρονῆσαι τῆς μικρότητος αὐτοῦ. ὁ δὲ μεθ᾽ ὀργῆς τῇ πτέρυγι ῥαπίσας τὸν κάνθαρον, τὸν λαγωὸν ἁρπάσας κατέφαγεν. ὁ δὲ κάνθαρος τῷ τε ἀετῷ συναπέπτη, ὡς τὴν καλιὰν τούτου καταμαθεῖν. καὶ δὴ προσελθών, τὰ ᾠὰ τούτου κατακυλίσας διέφθειρε. τοῦ δὲ δεινὸν ποιησαμένου, εἴτις τοῦτο τολμήσειε, κἀπὶ μετεωροτέρου τόπου τὸ δεύτερον νεοττοποιησαμένου, κἀκεῖ πάλιν ὁ κάνθαρος τὰ ἴσα τοῦτον διέθηκεν.

accurrens in conſpectu aquilæ omnes deuorauit.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eos qui amicitiam violarint, licet ab affectis iniuriâ fugiant vltionem ob impotentiam, diuinum tamen ſupplicium non depulſuros.

Aquila & Scarabeus.

Lepus aquilâ inſectante in luſtrum ſcarabei profugit, rogans vt ab eo ſeruaretur. Scarabeus autem rogabat aquilam ne occideret ſupplicem, obteſtans ipſam per maximum Iouem, ne ſcilicet contemneret paruitatem eius. Illa verò irata, alâ percuſſit ſcarabeum, & leporem arreptam deuorauit. At ſcarabeus & cum aquilâ volauit, vt nidum eius diſceret: ac iam profectus, oua eius deuoluta diſrupit. Illa autem quum graue exiſtimaret, ſi quis hoc auſus fuiſſet, & in altiore loco ſecundo nidificaſſet, & illic rurſus ſcarabeus pariter hanc affecit.

ὁ δ' ἀετὸς ἀμηχανήσας τοῖς ὅλοις, ἀναβὰς ἐπὶ τὸν Δία (τούτου γὰρ ἱερὸς εἶναι λέγεται) τοῖς αὐτοῦ γόνασι τὴν τρίτην γονὴν τῶν ᾠῶν ἔθηκε, τῷ θεῷ ταῦτα παραθέμενος καὶ ἱκετεύσας φυλάττειν, ὁ κάνθαρος δὲ κόπρου σφαῖραν ποιήσας, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ κόλπου τοῦ Διὸς ταύτην καθῆκεν. ὁ δὲ Ζεὺς ἀναστὰς ἐφ' ᾧ τὸν ὄνθον ἀποτινάξασθαι, καὶ τὰ ᾠὰ διέρριψεν ἐκλαθόμενος, ἃ καὶ συνετρίβη πεσόντα. μαθὼν δὲ πρὸς τοῦ κανθάρου, ὅτι ταῦτ' ἔδρασε τὸν ἀετὸν ἀμυνόμενος. οὐ γὰρ μὴ τὸν κάνθαρον ἐκεῖνος μόνον ἠδίκησεν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Δία αὐτὸν ἠσέβησε. πρὸς τὸν ἀετὸν εἶπεν ἐλθόντα, κάνθαρον εἶναι τὸν λυποῦντα, καὶ δὴ καὶ δικαίως λυπεῖν. μὴ βουλόμενος οὖν τὸ γένος τὸ τῶν ἀετῶν σπανισθῆναι, συνεβούλευε τῷ κανθάρῳ διαλλαγὰς πρὸς τὸν ἀετὸν θέσθαι. τοῦ δὲ μὴ πειθομένου, ἐκτὸς εἰς καιρὸν ἕτερον τὸν τῶν ἀετῶν μετέθηκε τοκετὸν, ἡνίκα ἂν μὴ φαίνωνται κάνθαροι.

Ἐπιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, μηδενὸς καταφρο-

νεῖν,

ſed aquila inops conſilij penitus, aſcendit ad Iouem (in eius enim tutelâ eſſe dicitur) & in ipſius genibus tertiam fœturam ouorum poſuit, Deo ipſa commendans & ſupplicans vt cuſtodiret. Scarabeus autem è ſtercore pilulâ factâ aſcendit, & in ſinum Iouis eam demiſit. Iupiter verò cum ſurrexit vt fimum excuteret, oua quoq; proiecit imprudens, quæ & contriuit deiecta. Cognito autē à ſcarabeo quòd hæc feciſſet vt aquilam vlciſceretur: nam non modò ſcarabeū illâ iniuriâ affecit, ſed & in Iouem ipsū impia fuit, reuerſæ aquilæ ait Iupiter, ſcarabeum eſſe qui mœſtitiæ cauſa fuerit, & certè iure fuiſſe. Nolens igitur genus aquilarum rareſcere, conſuluit ſcarabeo vt aquilę conciliaretur. Eo autem non parente, Iupiter in aliud tempus aquilarum tranſmutauit partum, cum ſcarabei non apparent.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, nullum contem-

νῦν, λογιζομένους ὡς οὐδείς ἐστιν, ὃς προπηλακισθεὶς, οὐκ ἂν δυνηθείη ἑαυτῷ ἐπαμῦναι.

Ποιμὴν καὶ Θάλασσα.

Ποιμὴν ἐν παραθαλασσίῳ τόπῳ ποίμνιον νέμων, ἑωρακὼς γαληνιῶσαν τὴν θάλατταν, ἐπεθύμησε πλεῦσαι πρὸς ἐμπορίαν. ἀπεμπολήσας οὖν τὰ πρόβατα, καὶ φοινίκων βαλάνους πριάμενος, ἀνήχθη. χειμῶνος δὲ σφοδροῦ γενομένου, καὶ τῆς νεὼς κινδυνευούσης βαπτίζεσθαι, πάντα τὸν φόρτον ἐκβαλὼν εἰς τὴν θάλατταν, μόλις κενῇ τῇ νηὶ διεσώθη. μετὰ δ' ἡμέρας οὐκ ὀλίγας παριόντος τινὸς καὶ τῆς θαλάττης (ἔτυχε γὰρ αὐτὴ γαληνιῶσα) θαυμάζοντος, ὑπολαβὼν οὗτος, εἶπε, φοινίκων αὖθις, ὡς ἔοικεν, ἐπιθυμεῖ, καὶ διὰ τοῦτο φαίνεται ἡσυχάζουσα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τὰ παθήματα τοῖς ἀνθρώποις μαθήματα γίνονται.

Ῥοιὰ καὶ Μηλέα.

Ῥοιὰ καὶ μηλέα ἀεὶ κάλλους ἤριζον. πολλῶν δ' ἀμφισβητήσεων μεταξὺ γινο-

μένων

temnendum, præſertim cùm non ſit quiſquam, qui laceſſitus ſe vlciſci non queat.

Paſtor & Mare.

PAſtor in maritimo loco gregem paſcens, viſo tranquillo mari deſiderauit nauigare ad mercaturam. venditis igitur ouibus, & palmarum fructibus emptis, ſoluit. Tempeſtate verò vehementi factâ, & nauis in periculo cùm eſſet, ne ſubmergeretur, omni onere eiecto in mare, vix vacuâ naui euaſit incolumis. Poſt verò dies non paucos, tranſeunte quodam, & maris (erat enim id fortè tranquillum) quietem admirante, ſuſcepto ſermone: Hic ait, cariotas iterumque videntur, deſiderat, & propterea videtur quietum.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, calamitates hominibus documenta fieri.

Punica & Malus.

PVnica & malus de pulchritudine contendebant. Multis contentionibus

F

μένων βάτος ἐκ τοῦ πλησίον ἀκούσασα φραγμοῦ· παυσώμεθα, εἶπεν, ὦ φίλαι ποτὲ μαχόμεναι.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐν ταῖς τῶν ἀμεινόνων στάσεσι, καὶ οἱ μηδενὸς ἄξιοι πειρῶνται εἶναί τι.

Φιλάργυρος.

Φιλάργυρός τις ἅπασαν αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἐξαργυρισάμενος, καὶ χρυσοῦν βῶλον ποιήσας, ἔν τινι τόπῳ κατώρυξε, συγκατορύξας ἐκεῖ καὶ ψυχὴν ἑαυτοῦ καὶ τὸν νοῦν, καὶ καθ' ἡμέραν ἐρχόμενος αὐτὸν ἔβλεπε. τῶν δὲ ἐργατῶν τις αὐτὸν παρατηρήσας, καὶ τὸ γεγονὸς συννοήσας, ἀνορύξας τὸν βῶλον ἀνείλετο. μετὰ δὲ ταῦτα κἀκεῖνος ἐλθὼν, καὶ κενὸν τὸν τόπον ἰδὼν, θρηνεῖν ἤρξατο, καὶ τίλλειν τὰς τρίχας. τοῦτον δέ τις ὀλοφυρόμενον οὕτως ἰδὼν καὶ τὴν αἰτίαν πυθόμενος, μὴ οὕτως, εἶπεν, ὦ οὗτος, ἀθύμει. οὐδὲ γὰρ ἔχων τὸν χρυσὸν εἶχες. λίθον οὖν ἀντὶ χρυσοῦ λαβὼν θὲς, καὶ νόμιζέ σοι τὸν χρυσὸν εἶναι, τὴν αὐτὴν γάρ σοι πληρώσει χρείαν.

ὡς

nibus interim factis, rubus ex proximâ ſepe audiens, deſinamus, ait, ô amicæ, aliquando pugnare.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, in præſtantiorum ſeditionibus viliſſimos etiam conari eſſe aliquos

Auarus.

AVarus quidam cùm omnia ſua bona vendidiſſet, & auream maſſam feciſſet, in loco quidam defodit, vnâ defoſſo illic & animo ſuo & mente, atque quotidie eundo, ipſam videbat. Id autem cùm ex operarijs quidam obſeruaſſet, cognouit, & refoſſam maſſam abſtulit. Poſt hæc & ille profectus, & vacuum locum videns, lugere cœpit, & capillos euellere. Hunc cum quidam vidiſſet ſic plorantem, & cauſam audiuiſſet: Ne ſic, ait, heus tu, triſtare: neque enim habens aurum habebas. Lapidem igitur pro auro acceptum, reconde, & puta tibi aurum eſſe: eundem enim tibi vſum; præſtabit:

 Nam

ὡς ὁρῶ γὰρ οὐδ' ὅτε ὁ χρυσὸς ἦν, ἐν χρήσει ἦσθα τοῦ κτήματος.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδὲν ἡ κτῆσις, ἐὰν μὴ ἡ χρῆσις προσῇ.

Ποιμὴν καὶ Λύκος.

Ποιμὴν νεογνὸν λύκου σκύμνον εὑρὼν, καὶ ἀνελόμενος, σὺν τοῖς κυσὶν, ἔτρεφεν. ἐπεὶ δ' ηὐξύνθη, εἴποτε λύκος πρόβατον ἥρπασε, μετὰ τῶν κυνῶν καὶ αὐτὸς ἐδίωκε. τῶν δὲ κυνῶν ἔσθ' ὅτε μὴ δυναμένων καταλαβεῖν τὸν λύκον, καὶ διὰ ταῦτα ὑποστρεφόντων, ἐκεῖνος ἠκολούθει, μέχρις ἂν τοῦτον καταλαβὼν, οἷα δὴ λύκος συμμετάσχῃ τῆς θήρας, εἶτα ὑπέστρεφεν. εἰ δὲ μὴ λύκος ἔξωθεν ἁρπάσειε πρόβατον, αὐτὸς λάθρα θύων, ἅμα τοῖς κυσὶν ἐθοινεῖτο, ἕως ὁ ποιμὴν στοχασάμενος καὶ συνεὶς τὸ δρώμενον, εἰς δένδρον αὐτὸν ἀναρτήσας ἀπέκτεινεν.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι φύσις πονηρὰ χρηστὸν ἦθος οὐ τρέφει.

Λέων

Nam vt video, neque cùm aurum erat, vtebare.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, nihil eſſe poſſeſſionem, niſi vſus adfuerit.

Paſtor & Lupus.

PAſtor nuper natum lupi catulum reperit, ac ſuſtulit, vnáque cum canibus nutriuit. At quum adoleuiſſet, ſi quando lupus ouem rapuiſſet, cum canibus & ipſe perſequebatur. Quum canes verò aliquando non poſſent aſſequi lupum, atque ideo reuerterentur, ille ſequebatur, vt quum ipſum aſſecutus eſſet, vt lupus particeps foret venationis, deinde redibat. Sin autem lupus extrà non rapuiſſet ouem, ipſe clam occidens, vnà cum canibus comedebat, donec paſtor, quum coniectaſſet & intellexiſſet rem, de arbore ipſum ſuſpendit & occidit.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, naturam paruam bonos mores non nutrire.

Λέων καὶ Λύκος.

Λέων γηράσας, ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄντρῳ. παρῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα πλὴν ἀλώπεκος, τἆλλα τῶν ζώων. ὁ τοίνυν λύκος λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγόρει παρὰ τῷ λέοντι τῆς ἀλώπεκος, ἅτε δὴ παρ' οὐδὲν τιθεμένης τὸν πάντων αὐτῶν κρατοῦντα, καὶ διὰ ταῦτα μηδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφιγμένης. ἐν τοσούτῳ δὲ παρῆν καὶ ἀλώπηξ, καὶ τῶν τελευταίων ἠκροάσατο τοῦ λύκου ῥημάτων. ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρυχᾶτο. ἡ δ' ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα καὶ τίς, ἔφη, τῶν συνελθόντων τοσοῦτον ὠφέλησεν, ὅσον ἐγὼ πανταχόσε περινοστήσασα, καὶ θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἰατροῦ ζητήσασα, καὶ μαθοῦσα; τοῦ δὲ λέοντος εὐθὺς τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντες, ἐκείνη φησίν, εἰ λύκον ζῶντα ἐκδείρας τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφιέσῃ. καὶ τοῦ λύκου κειμένου, ἡ ἀλώπηξ γελῶσα εἶπε, οὕτως οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν κινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν.

Leo & Lupus.

LEo quum conſenuiſſet, ægrotabat iacens in antro. Acceſſerunt autem viſitatura regem, præter vulpem, cætera animalia. Lupus igitur captâ occaſione, accuſabat apud Leonem vulpem, quaſi nihil facientem ſuum omnium dominum, & propterea neque ad viſitationem profectam. Interim affuit & vulpes, & vltima audiuit lupi verba. Leo igitur contra eam infremuit: ſed defenſionis tempore petito: Et quis, inquit, eorum qui conuenerunt, tantum profuit, quantum ego, quæ in omnem partem circuiui, & medicamentum pro te à medico quæſiui, & didici? Quum autem leo ſtatim vt medicamentum diceret imperaſſet, illa, inquit: Si lupo viuente excoriato, ipſius calidam pellem indueris. Et lupo iacente, vulpes ridens ait: Sic non oportet dominum ad maleuolentiam mouere, ſed ad beneuolentiam.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι ὁ καθ' ἑκάστην μηχανώμενος, καθ' ἑαυτοῦ τὴν πάγην περιτρέπει.

Γυνή.

Γυνή τις ἄνδρα μέθυσον εἶχε. τοῦ δὲ πάθους αὐτὸν ἀπαλλάξαι θέλουσα τοιόνδέ τι σοφίζεται. κεκαρωμένον γὰρ αὐτὸν ὑπὸ τῆς μέθης παρατηρήσασα, καὶ νεκροῦ δίκην ἀναισθητοῦντα, ἐπ' ὤμων ἄρασα, ἐπὶ τὸ πολυάνδριον ἀπενεγκοῦσα κατέθετο, καὶ ἀπῆλθεν. ἡνίκα δ' αὐτὸν ἤδη ἀνανήφειν ἐστοχάσατο, προσελθοῦσα τὴν θύραν ἔκοπτε τοῦ πολυανδρίου. ἐκείνου δὲ φήσαντος, τίς ὁ τὴν θύραν κόπτων; ἡ γυνὴ ἀπεκρίνατο, ὁ τοῖς νεκροῖς τὰ σιτία κομίζων ἐγὼ πάρειμι. κἀκεῖνος μή μοι φαγεῖν, ἀλλὰ πιεῖν, ὦ βέλτιστε, μᾶλλον προσένεγκε. λυπεῖς γάρ με βρώσεως ἀλλὰ μὴ πόσεως μνημονεύων. ἡ δὲ τὸ στῆθος πατάξασα, οἴμοι τῇ δυστήνῳ, φησίν. οὐ δὲ γὰρ οὐδὲ σοφισαμένη ὤνησα. σὺ γὰρ ἄνερ οὐ μόνον οὐκ ἐπαιδεύθης, ἀλλὰ καὶ χείρων σαυτοῦ γέγονας, εἰς ἕξιν σοι καταστάντος τοῦ πάθους.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eum qui quotidie machinatur, in ſeipſum laqueũ vertere.

Mulier.

MVlier quædam virum ebrium habebat. ipſum autem à morbo liberatura, tale quid comminiſcitur. Aggrauatum enim ipſum ab ebrietate quum obſeruaſſet, & mortui inſtar inſenſatũ, in humeros eleuatum, in ſepulcretum allatum depoſuit, & abijt. Quum verò ipſum iam ſobrium eſſe coniectata eſt, profecta ianuam pulſauit ſepulcreti; ille autem quum diceret: Quis eſt qui pulſat ianuam? vxor reſpondit: Mortuis cibaria ferẽs, ego adſum: & ille: nõ mihi comeſſe, ſed bibere, ô optime, potiùs affer, moleſtus enim mihi es, cùm cibi, non potûs meminiſti. Hæc autem pectore percuſſo: Hei mihi miſeræ, inquit: nam neque aſtu profui, tu enim vir non ſolùm non emendatus es, ſed peior quoque teipſo euaſiſti, cùm in habitum tibi deductus ſit morbus.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐ δεῖ ταῖς κακαῖς πράξεσιν ἐγχρονίζειν. ἔστι γὰρ ὅτε καὶ μὴ θέλοντι τῷ ἀνθρώπῳ τὸ ἔθος ἐπιτίθεται.

Λέων καὶ Ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας, καὶ μὴ δυνάμενος διαρκέσαι αὐτῷ εἰς τροφὴν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τι πρᾶξαι. καὶ δὴ παραγενόμενος ἐν σπηλαίῳ τινὶ, καὶ κατακλεισθεὶς, προσεποιεῖτο νοσεῖν. παραγενόμενα οὖν τὰ ζῶα ἐπισκέψεως χάριν, συλλαμβάνων κατήσθιεν αὐτά. πολλῶν οὖν ζώων ἀναλωθέντων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα τοῦτο γνοῦσα, παρεγένετο πρὸς αὐτὸν καὶ στᾶσα ἔξωθεν τοῦ σπηλαίου ἐπυνθάνετο, πῶς ἔχει. τοῦ δὲ εἰπόντος, κακῶς, καὶ τὴν αἰτίαν πυνθανομένου, δι' ἣν οὐκ εἰσέρχεται, ἡ ἀλώπηξ ἔφη, ὅτι ὁρῶ ἴχνη πολλῶν εἰπόντων, ὀλίγων δὲ ἐξιόντων.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οἱ φρόνιμοι τῶν ἀνθρώπων ἐκ τεκμηρίων προορώμενοι τοὺς κινδύνους ἐκφεύγουσιν.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, non oportere malis actibus immorari: nam & nolentem quandoque hominem conſuetudo inuadit.

Leo & Vulpes.

LEo ſenio confectus, quum ſuppeditare ſibi cibum non poſſet, decreuit aſtu id facere. Itaque profectus in antrũ quoddam, & deuolutus ſimulabat ſe ægrotum. Aduenientes igitur animantes viſitationis gratiâ comprehenſas deuorabat. Multis igitur abſumptis animantibus, vulpes eâ arte cognitâ, acceſſit ad ipſum, & ſtans extra ſpeluncam rogabat, quomodo ſe haberet. Quum autem is dixiſſet, malè, cauſámque rogaret, quamobrem non ingrederetur, vulpes ait, quia me veſtigia terrent omnia introrſum ſpectantia, nulla retrorſum.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, prudentes homines, coniecturis præuiſa pericula euitare.

Ὄφις καὶ Γεωργός.

Ὄφις ἐν γεωργοῦ προθύροις φωλεύων, ἀνεῖλεν αὐτοῦ τὸ νήπιον παιδίον. πένθος δὲ τοῖς γονεῦσιν ἐγένετο μέγα. ὁ δὲ πατὴρ ὑπὸ τῆς λύπης πέλεκυν λαβὼν ἔμελλεν τὸν ὄφιν ἐξελθόντα φονεύσειν. ὡς δὲ ἔκυψε μικρὸν, σπεύσας ὁ γεωργὸς τοῦ πατάξαι αὐτὸν, ἠστόχησε, μόνον κρούσας τὴν τῆς τρώγλης ὀπήν. ἀπελθόντος δὲ τοῦ ὄφεως, ὁ γεωργὸς νομίσας τὸν ὄφιν μηκέτι μνησικακεῖν, λαβὼν ἄρτον καὶ ἅλας, ἔθηκεν ἐν τῇ τρώγλῃ. ὁ δὲ ὄφις λεπτὸν συρίξας, εἶπεν, οὐκ ἔσται ἡμῖν ἀπάρτι πίστις ἢ φιλία, ἕως ἂν ἐγὼ τὴν πέτραν ὁρῶ, σὺ δὲ τὸν τύμβον τοῦ τέκνου.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐδεὶς μίσους ἢ ἀμύνης ἐπιλανθάνεται, ἐφ' ὅσον βλέπει μνημόσυνον δι' οὗ ἐλυπήθη.

Κώνωψ καὶ Λέων.

Κώνωψ πρὸς λέοντα ἐλθὼν εἶπε, οὐδὲ φοβοῦμαί σε, οὐδὲ δυνατώτερός μου εἶ. εἰ

δὲ

Serpens & Agricola.

SErpens in agricolæ veſtibulis delite-ſcens, ſuſtulit eius infantem puerulum. Luctus autem parentibus fuit magnus, at pater præ mœrore acceptâ ſecuri, egreſſum ſerpentem occiſurus erat. Vt verò proſpexit parumper, feſtinans agricola vt ipſum percuteret, errauit, tantùm percuſſo foraminis orificio. Digreſſo autem ſerpente, agricola ratus ſerpentem non ampliùs iniuriæ meminiſſe, accepit panem & ſalem, appoſuítque in foraminē. Sed ſerpens tenui ſibilo ait, non erit nobis poſthac fides amicitiáue, quamdiu ego lapidem video, tu filij tumulum.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, nullum odij aut vindictæ obliuiſci, quamdiu videt monumentum quo triſtatus eſt.

Culex & Leo.

CVlex ad leonem accedens, ait: Neque timeo te, neque fortior me

es;

δὲ μή, τίς σοί ἐστιν ἡ δύναμις; ὅτι ξύεις τοῖς ὄνυξι, καὶ δάκνεις τοῖς ὀδοῦσι; τοῦτο καὶ γυνὴ τῷ ἀνδρὶ μαχομένη ποιεῖ. ἐγὼ δὲ λίαν ὑπάρχω σου ἰσχυρότερος. εἰ δὲ θέλεις, ἔλθωμεν καὶ εἰς πόλεμον. καὶ σαλπίσας ὁ κώνωψ, ἐνεπήγετο δάκνων τὰ περὶ τὰς ῥῖνας αὐτοῦ ἄτριχα πρόσωπα. ὁ δὲ λέων τοῖς ἰδίοις ὄνυξι κατέλυεν ἑαυτὸν, ἕως οὗ ἠγανάκτησεν. ὁ κώνωψ δὲ νικήσας τὸν λέοντα, καὶ σαλπίσας, καὶ ἐπινίκιον ᾄσας, ἔπτατο. Αράχνης δὲ δεσμῷ ἐμπλακεὶς, ἐσθιόμενος ἀπωδύρετο, ὅτι μεγίστοις πολεμῶν, ὑπὸ εὐτελοῦς ζώου τῆς ἀράχνης ἀπώλετο.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος πρὸς τοὺς καταβάλλοντας μεγάλους, καὶ ὑπὸ μικρῶν καταβαλλομένους.

Αλιεύς.

Αλιεὺς ἔν τινι ποταμῷ ἡλίευεν. Διατείνας δὲ τὰ δίκτυα καὶ τὸ ῥεῦμα περιλαβὼν ἑκατέρωθεν καλωδίῳ προσδήσας λίθον, τὸ ὕδωρ ἔτυπτεν, ὅπως οἱ ἰχθύες φεύγοντες, ἀπαραφυλάκτως τοῖς βρόχοις

ἐμπέ-

es; Sin minus,quod tibi eſt robur? quòd laceras vnguibus, & mordes dentibus? hoc & femina cum viro pugnans facit. Ego verò longè ſum te fortior. Si verò vis, veniamus ad pugnam. Et cùm tubã ceciniſſet culex, inhæſit mordens circa nares ipſius leues genas: Leo autem proprijs vnguibus dilaniauit ſeipſum, donec indignatus eſt. Culex autem victo leone quum ſonuiſſet tubâ, & epinicium ceciniſſet,auolauit. Araneæ verò vinculo implicitus, quum deuoraretur, lamentabatur, quòd cum maximis pugnãs, à vili animali araneâ occideretur.

Affabulatio.

Fabula in eos qui proſternunt magnos,& à paruis proſternuntur.

Piſcator.

PIſcator in fluuio quodam piſcabatur: extenſis autem retibus, & fluxu comprehenſo vtrinque, funi alligato lapide, aquam verberabat, vt piſces fugientes incautè in retia inciderent,

ἐμπίπτωσι. τῶν δὲ περὶ τὸν τόπον οἰκούντων τις θεασάμενος τοῦτο ποιοῦντα, ἐμέμφετο, ὡς τὸν ποταμὸν θολεροῦντα, καὶ διειδὲς ὕδωρ μὴ συγχωροῦντα πίνειν. καὶ ὃς ἀπεκρίνατο, ἀλλ' εἰ μὴ οὕτως ὁ ποταμὸς ταράττεται, ἐμὲ δεήσει λιμώττοντα ἀποθανεῖν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν πόλεων οἱ δημαγωγοί, τότε μάλιστα ἐργάζονται, ὅταν τὰς πατρίδας εἰς στάσιν περιάγωσι.

Λύκος καὶ Γραῦς.

Λύκος λιμώττων, περιῄει ζητῶν τροφήν. γενόμενος δὲ κατά τινα τόπον, ἤκουσε παιδίου κλαίοντος, καὶ γραὸς λεγούσης αὐτῷ, παῦσαι τοῦ κλαίειν, εἰ δὲ μὴ τῇ ὥρᾳ ταύτῃ ἐπιδώσω σε τῷ λύκῳ. οἰόμενος δὲ ὁ λύκος, ὅτι ἀληθεύει ἡ γραῦς, ἵστατο πολλὴν ἐνδεχόμενος ὥραν. ὡς δ' ἑσπέρα κατέλαβεν, ἀκούει πάλιν τῆς γραὸς κολακευούσης τὸ παιδίον, καὶ λεγούσης αὐτῷ, ἐὰν ἔλθῃ ὁ λύκος δεῦρο, φονευσόμεθα, ὦ τέκνον, αὐτόν. ταῦτα ἀκούσας ὁ λύκος, ἐπορεύετο, λέγων, ἐν ταύτῃ τῇ ἐπαύλει, ἄλλα μὲν λέγουσιν, ἄλλα δὲ πράττουσιν.

Ἐπι-

derent. Cùm quidam verò ex ijs qui circa locum habitabant, id facere videret, increpabat, quòd fluuium turbaret, & claram aquam non sineret bibere, & is respondit: sed nisi sic fluuius perturbetur, me oportet esurientem mori.

Affabulatio.

Fabula significat, ciuitatum etiam rectores tunc maximè operari, cùm patrias in seditionem induxerunt.

Lupus & Vetula.

LVpus esuriens circumibat quærendo cibum: profectus autem ad locum quendam, audiuit lugentem puerulum, eíque dicentem anum: desine plorare, sin minus, hac horâ tradam te lupo. Ratus igitur lupus seriò loqui aniculam, expectabat ad multam horam: sed cùm aduenisset vespera, audit rursus anum blandientem puerulo, ac dicentem, si venerit lupus huc, interficiemus eum, fili: his auditis, lupus eundo dicebat, in hoc tugurio aliud dicunt, aliud faciunt.

Affa-

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος πρὸς ἀνθρώπους, οἵτινες τὰ ἔργα τοῖς λόγοις οὐκ ἔχουσιν ὅμοια.

Κύνες.

Ἔχων τις δύο κύνας, τὸν μὲν ἕτερον θηρεύειν ἐδίδαξε, τὸν δὲ λοιπὸν οἰκοφυλακεῖν. καὶ δὴ εἴποτε ὁ θηρατικὸς ἤγρευέ τι, καὶ ὁ οἰκουρὸς συμμετεῖχεν αὐτῷ τῆς θοίνης, ἀγανακτοῦντος δὲ τοῦ θηρατικοῦ, κἀκεῖνον ὀνειδίζοντος, εἴγε αὐτὸς μὲν καθ' ἑκάστην μοχθεῖ, ἐκεῖνος δὲ μηδὲν πονῶν τοῖς αὐτοῦ τρέφεται πόνοις, ὑπολαβὼν αὐτὸς εἶπε. μὴ ἐμὲ ἀλλὰ τὸν δεσπότην μέμφου, ὃς οὐ πονεῖν με ἐδίδαξεν, ἀλλὰ πόνους ἀλλοτρίους ἐσθίειν.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι καὶ τῶν νέων οἱ μηδὲν ἐπιστάμενοι οὐ μεμπτοί εἰσιν, ὅταν αὐτοὺς οἱ γονεῖς οὕτως ἀγάγωσιν.

Ἄνθρωπος καταθραύσας ἄγαλμα.

Ἄνθρωπός τις ξύλινον ἔχων θεὸν, πένης ὢν, καθικέτευε τοῦ ἀγαθοποιῆσαι αὐ-

τὸν

Affabulatio.

Fabula in homines, quorum facta verbis non reſpondent.

Canes.

HAbens quidam duos canes, alterũ venari docuit, alterum domum ſeruare. Cæterùm ſi quando venàticus caperet aliquid, domus cuſtos particeps vnà cum eo erat cœnæ: ægrè ferente autem venatico, & illi obijciente, quòd ipſe quotidie laboraret, ille nihil faciens ſuis nutriretur laboribus, reſpondens ipſe ait: non me, ſed herum reprehende, qui non laborare me docuit, ſed labores alienos comeſſe.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, adoleſcentes, qui nihil ſciunt, haud eſſe reprehendendos, cùm eos parentes ſic educauerint.

Homo perfractor ſtatuæ.

HOmo quidam ligneum cum haberet deum, & egeret, ſupplica-

bat

τόν. ὡς οὖν ταῦτα ἔπραττεν, καὶ οὐδὲν ἧττον ἐν πενίᾳ διῆγε, θυμωθεὶς, ἄρας αὐτὸν τῶν σκελῶν, ἔῤῥιψεν εἰς τὸ ἔδαφος. προσκρουσάσης οὖν τῆς κεφαλῆς, καὶ αὐτίκα κλασθείσης, χρυσὸς ἔῤῥευσεν ὅτι πλεῖστος. ὅνπερ δὴ συνάγων ὁ ἄνθρωπος, ἐβόα, στρεβλὸς ὑπάρχεις, ὥστε οἶμαι, καὶ ἀγνώμων; τιμῶντά σε γὰρ ἥκιστά με ὠφέλησας, τύψαντα δέ σε, πολλοῖς καλοῖς ἀμείβῃ.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὐκ ὠφελήσῃ τιμῶν πονηρὸν ἄνθρωπον, τύπτων δὲ αὐτὸν μᾶλλον ὠφελήσῃ.

Γυνὴ καὶ Θεράπαιναι.

Γυνὴ χήρα φιλεργὸς θεραπαινίδας ἔχουσα, ταύτας εἰώθει νυκτὸς ἐγείρειν ἐπὶ τὰ ἔργα. πρὸς τὰς τῶν ἀλεκτρυόνων ᾠδάς. αἱ δὲ συνεχῶς τῷ πόνῳ ταλαιπωρούμεναι, ἔγνωσαν δεῖν τὸν ἐπὶ τῆς οἰκίας ἀποκτεῖναι ἀλεκτρυόνα, ὡς ἐκείνου νύκτωρ ἐξανιστάντος τὴν δέσποιναν. συνέβη δ' αὐταῖς τοῦτο διαπραξαμέναις, χαλεπωτέροις περιπεσεῖν τοῖς δεινοῖς. ἡ γὰρ δεσπότις ἀγνοοῦ-

bat vt ſibi benefaceret. Cùm igitur hæc faceret, & nihilominus in paupertate degeret, iratus, eleuatum ipſum cruribus, proiecit in pauimentum. Illiſo igitur capite, ac ſtatim diffracto, auri quãplurimum effluxit, quod iam ille dum colligeret, exclamabat, peruerſus es, vt puto, & ingratus: colenti enim mihi nequaquam profuiſti, verberanti autem te, multa donaſti bona.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, non profuturum te honorando prauum hominem, ſed verberando ipſum profuturum magis.

Mulier & Ancillæ.

MVlier vidua operoſas ancillas habens, has ſolebat noctu excitare ad opera, ad gallorum cantus. His verò aſſiduè defatigatis labore, viſum eſt oportere domeſticum occidere gallum, tanquam illum qui noctu excitaret heram. Euenit autem ipſis hoc facto, vt in grauiora inciderent mala.

Nam

σα τὴν τῶν ἀλεκτρυόνων ὥραν ἐννυχώτερον ταύτας ἀνίστη.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι πολλοῖς ἀνθρώποις τὰ βουλεύματα κακῶν αἴτια γίνεται.

Κομπαστής.

Ἀνήρ τις ἀποδημήσας, εἶτα δὲ πάλιν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γῆν ἐπανελθών, ἄλλατε πολλὰ ἐν διαφόροις ἠνδραγαθηκέναι χώραις ἐκόμπαζε, καὶ δὴ κἂν τῇ Ῥόδῳ πεπηδηκέναι πήδημα, οἷον οὐδεὶς τῶν ἐπ' αὐτοῦ δυνατὸς ἂν εἴη πηδῆσαι, πρὸς τοῦτο δὲ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. τῶν δὲ παρόντων τις ὑπολαβών, ἔφη, ὦ οὗτος, εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐδὲν δεῖ σοι μαρτύρων. ἰδοὺ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πήδημα.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι ἐὰν μὴ πρόχειρος ἡ τοῦ πράγματος ἀπόδειξις ᾖ, πᾶς λόγος περιττός ἐστιν.

Παῖς καὶ Μήτηρ.

Παῖς ἐκ διδασκαλείου τὴν τοῦ συμμαθητοῦ δέλτον κλέψας, ἤνεγκε τῇ μητρί. τῆς δὲ μὴ ἐπιπληξάσης, μᾶλλον μὲν οὖν ἀποδεξα-

Nam hera ignorans gallorum horam, temporius eas excitabat.

Affabulatio.

Fabula significat, plerisque hominibus consilia esse malorum causas.

Iactator.

VIr quidam peregrinatus, deinde in suam patriam reuersus alia multa in diuersis se viriliter gessisse locis iactabat, atque etiam Rhodi saltasse saltum, quem nullus eius loci potuerit saltare: ad hoc & testes, qui ibi interfuerunt, se dicebat habere, quidam autem ex ijs qui aderant, respondens, ait, heus tu, si verum hoc est, non est tibi opus testibus: en Rhodus, en saltus.

Affabulatio.

Fabula significat, nisi prompta rei demonstratio sit, omnem sermonem vanum esse & superuacaneum.

Puer & Mater.

PVer ex literario ludo condiscipuli librum furatus, tulit matri. Cùm ea verò non corripuisset, sed potiùs am-

δεξαμένης, προϊὼν τοῖς χρόνοις ἤρξατο καὶ τὰ μείζω κλέπτειν. ἐπαυτοφώρῳ δέ ποτε ληφθεὶς ἀπήγετο τὸν πρὸς θάνατον. τῆς δὲ μητρὸς ἑπομένης, καὶ ὀλοφυρομένης, ἐκεῖνος τῶν δημίων ἐδεῖτο βραχέα τινὰ τῇ μητρὶ διαλεχθῆναι πρὸς τὸ οὖς. τῆς δὲ ταχέως τῷ στόματι τοῦ παιδὸς προσθείσης, ἐκεῖνος τὸ οὖς τοῖς ὀδοῦσι δακὼν ἀφείλετο. τῆς δὲ μητρὸς καὶ τῶν ἄλλων κατηγορούντων, ὡς οὐ μόνον κέκλοφεν, ἀλλ' ἤδη καὶ εἰς τὴν μητέρα ἠσέβηκεν, ἐκεῖνος εἶπεν, αὐτὴ γάρ μοι τῆς ἀπωλείας γέγονεν αἴτιος. εἰ γὰρ, ὅτε τὴν δέλτον ἐκεκλόφειν ἐπέπληξέ μοι, οὐκ ἂν μέχρι τούτων χωρήσας, νῦν ἠγόμην ἐπὶ τὸν θάνατον.

Ἐπιμύθιον.

Ὁ μῦθος δηλοῖ, ὅτι τῶν μὴ κατ' ἀρχὰς κολαζομένων, ἐπὶ μεῖζον αὐξάνει τὰ κακά.

Ἀλώπηξ καὶ Τράγος.

Ἀλώπηξ καὶ τράγος διψῶντες εἰς φρέαρ κατέβησαν. μετὰ δὲ τὸ πιεῖν, τοῦ τράγου σκεπτομένου τὴν ἄνοδον, ἡ ἀλώπηξ ἔφη, θάρσει, χρή-

amplexata fuiſſet, prouectus ætate, cœpit & maiora furari. In ipſo autem furto aliquando deprehenſus, ducebatur rectà ad mortem. At ſequente & lugente matre, ille carnifices orabat, vt breuia quædam matri narraret in aurem, quæ cùm illicò ori filij ſe admouiſſet, ille autem dentibus demorſam abſcidit. Matre autem & alijs accuſantibus, quia non ſolùm furatus ſit, ſed & in matrem impius eſſet, ille ait: hæc enim mihi perditionis fuit cauſa. Si enim cum librum furatus fui, me corripuiſſet, non ad hæc vſq; procedendo nunc ducerer ad mortem.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, eorum, qui non in principio puniuntur, in maius augeri mala.

Vulpes & Hircus.

VVlpes & hircus ſitientes in puteum deſcenderunt. Sed poſtquam biberunt, hirco indagante aſcenſum, vulpes ait, confide, vtile quid in vtriuſque

σοί, χρήσιμόν τι καὶ εἰς τὴν ἀμφοτέρων σωτηρίαν ἐπινενόηκα. εἰ γὰρ ὄρθιος σταθεὶς τοὺς ἐμπροσθίους τῶν ποδῶν τῷ τοίχῳ προσερείσεις, καὶ τὰ κέρατα ὁμοίως εἰς τοὔμπροσθεν κλινεῖς, ἀναδραμοῦσα διὰ τῶν σῶν αὐτὴ νώτων καὶ κεράτων, καὶ ἔξω τοῦ φρέατος ἐκεῖθεν πηδήσασα, καὶ σὲ μετὰ τοῦτον ἀνασπάσω ἐντεῦθεν. τοῦ δὲ τράγου πρὸς τοῦτο ἑτοίμως ὑπηρετησαμένου, ἐκείνη τοῦ φρέατος οὕτως ἐκπηδήσασα, ἐσκίρτα περὶ τὸ στόμιον ἡδομένη· ὁ δὲ τράγος αὐτὴν ἐμέμφετο ὡς παραβαίνουσαν τὰς συνθήκας. ἡ δ', ἀλλ' εἰ τοσαύτας, εἶπε, φρένας ἐκέκτησο, ὅσας ἐν τῷ πώγωνι τρίχας, οὐ πρότερον ἂν κατέβης, πρὶν ἢ τὴν ἄνοδον σκέψασθαι.

Επιμύθιον.

Ο μῦθος δηλοῖ, ὅτι οὕτω καὶ τὸν φρόνιμον ἄνδρα δεῖ πρότερον τὰ τέλη σκοποῦντα τῶν πραγμάτων, εἶθ' οὕτως αὐτοῖς ἐγχειρεῖν.

ΤΕΛΟΣ.

etiam ſalutem excogitaui, ſi enim rectus ſteteris,& anteriores pedes parieti firmaueris,& cornua pariter in anteriorem partem inclinaueris, cùm percurrerim ipſa per tuos humeros,& cornua, extra puteum illinc exiluerim, te poſtea extraham hinc. Ab hirco autem ad hoc promptè officio præſtitò, illa cùm ex puteo ſic exiluiſſet, exultabat circum os læta. Hircus autem ipſam accuſabat, quòd tranſgreſſa fuerit conuentiones: illa autem, ſed ſi tot, inquit, mentes poſſideres, quot in barba pilos, non antè deſcendiſſes, quàm aſcenſum conſideraſſes.

Affabulatio.

Fabula ſignificat, ſic prudentem virum oportere priùs fines conſiderare rerum, deinde ſic ipſas aggredi.

INDEX.

ALPHABETICVS FABVLARVM.

ADolescentuli & cocus.	55
Ægrotus & medicus.	81
Æthiops.	11
Agnus & lupus.	47
Agricola & filij.	57
Alcedo.	93
Anus & medicus.	67
Anseres & grues.	39
Apiarius.	91
Aquila.	45
Aquila & vulpes.	113
Aquila & scarabeus.	115
Arundo & oliua.	47
Asinus siluestris.	35
Asinus & equus.	89
Asinus & hortulanus.	83
Asinus & leo.	91
Asinus & rana.	35
Asinus & vulpes.	7. 103

Aua-

Auarus. 121
Auceps & galerita. 85
Auceps & vipera. 25
B*Vbulcus.* 111
C*Amelus.* 39
Canes. 137
Canis & cocus. 7
Canis & gallus. 75
Canis & lupus. 73
Carbonarius & fullo. 15
Cassita. 29
Cerua & leo. 5
Cerua & vitis. 89
Cicada & formica. 49
Citharœdus. 97
Cochleæ. 3
Columba. 41
Coruus. 11
Coruus & serpens. 33
Culex & leo. 131
D*Iues.* 43
E*Quus & asinus.* 91

F Elis & mures. 71
Formica & columba. 79
Fures & gallus. 53
G Allina auripara. 9
Gallina & hirundo. 39
Galli & perdix. 13
H Erus & canes. 19
Hinnulus. 29
Hædus & lupus. 5.97
Homo & Satyrus. 103
Homo perfractor statuæ. 139
Homo & canis. 107
I Actator. 141
Inimici. 21
Iupiter nuptias celebrans. 51
L Eo, asinus, & vulpes. 77
Leo & lupus. 125
Leo & rana. 5
Leo & vrsus. 77
Leo & vulpes. 129
Lepores & ranæ. 87
Lupus & grus. 61
Lupus & ouis. 33
Lupus & vetula. 135
M Aritus & vxor. 95

Medicus & ægrotus. 23
Mercurius & statuarius. 59
Monedula. 101
Monedula & columbæ. 99
Mulier venefica. 31
Mulier & ancillæ. 139
Mulier & gallina. 9
Mulier & vir ebrius. 127
Muscæ. 31
O*Litor & canis.* 37
P*Astor.* 43
Pastor & lupus. 123
Pastor & mare. 119
Pauo & monedula. 27
Philomela & accipiter. 63
Piscator. 109.163
Piscatores. 17.65
Puer & mater. 141
Punica & malus. 119
R*Anæ.* 17
S*Enex & mors.* 19
Serpens. 41
Serpens & agricola. 131

INDEX.

TEstudo & aquila. 9
Tubicen. 45
VAtes. 25
Viatores. 55
Vespertilio, rubus & mergus. 81
Vulpes. 15.&59
Vulpes & crocodilus. 13
Vulpes & hircus. 143
Vulpes & leo. 49
Vulpes & lignator. 105
Vulpes & rubus. 63
Vulpes & simius. 23

FINIS.

TRIDENTI,

Apud

SANCTVM ZANETtum, Typographum Epiſcopalem.

ANNO M. DC. XLIII.

Cum facultate ſuperiorum.

x/1681

BIBLIOTECA DELLA CITTA DI TRENTO

[illegible]

T.T.3.l.1

BIBLIOTECA
COMUNALE
TRENTO

TT
I
k
74

x·rite
colorchecker
MSCCPPCC0613
mm
MSCCPPPE0613